

CAP DE L'ESTAT

24515 LLEI ORGÀNICA 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats. («BOE» 307, de 24-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema universitari espanyol ha experimentat canvis profunds en els últims vint-i-cinc anys; canvis impulsats pel fet que les nostres universitats han acceptat els reptes plantejats per la generació i la transmissió dels coneixements científics i tecnològics. La nostra societat confia avui més que mai en les seves universitats per respondre a nous reptes, els derivats de la societat del coneixement en les albrors d'aquest segle.

Durant les últimes dues dècades, la vella institució universitària s'ha transformat radicalment. La Constitució va consagrar l'autonomia de les universitats i va garantir, amb aquesta, les llibertats de càtedra, d'estudi i de recerca, així com l'autonomia de gestió i administració dels recursos propis. Durant aquest període, les universitats es van triplicar i es van crear centres universitaris en gairebé totes les poblacions de més de cinquanta mil habitants, on avui s'estudien més de cent trenta titulacions diferents. Tot just fa uns anys que va culminar també el procés de descentralització universitària amb la transferència a les administracions educatives autonòmiques de les competències en matèria d'ensenyament superior. La transformació tan positiva en l'àmbit de la recerca científica i tècnica universitària també ha estat de la mateixa magnitud; els principals destinataris són els estudiants mateixos de les nostres universitats, que no només hi reben una formació professional adequada, sinó que es poden beneficiar de l'esperit crític i l'extensió de la cultura, funcions ineludibles de la institució universitària.

Aquest esforç que comparteixen les universitats, les administracions educatives i la societat mateixa ha estat extraordinari, i és per això que ara, conscients del camí recorregut, també som conscients que és necessària una nova ordenació de l'activitat universitària. Aquesta, d'una manera coherent i global, ha de sistematitzar i actualitzar els múltiples aspectes acadèmics, de docència, de recerca i de gestió, que permetin a les universitats abordar, en el marc de la societat de la informació i el coneixement, els reptes derivats de la innovació en les formes de generació i transmissió del coneixement.

Si reconeixem que les universitats ocupen un paper central en el desenvolupament cultural, econòmic i social d'un país, cal reforçar-ne la capacitat de lideratge i dotar les seves estructures de la màxima flexibilitat per respondre a estratègies diferenciades en el marc d'un escenari vertebrat. Aquesta capacitat ha de permetre que cada una d'aquelles desenvolupi plans específics concordes amb les característiques pròpies, amb la composició del seu professorat, la seva oferta d'estudis i amb els seus processos de gestió i innovació. Només així poden respondre al dinamisme d'una societat avançada com l'espanyola. I només així la societat pot exigir de les seves universitats l'herència més valuosa per al

seu futur: una docència de qualitat, una recerca d'excel·lència.

Des d'aquesta perspectiva es dissenya l'arquitectura normativa moderna que reclama el sistema universitari espanyol per millorar la qualitat docent, investigadora i de gestió; fomentar la mobilitat d'estudiants i professors; aprofundir en la creació i la transmissió del coneixement com a eix de l'activitat acadèmica; respondre als reptes derivats tant de l'ensenyament superior no presencial a través de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, com de la formació al llarg de la vida, i integrar-se competitivament al costat dels millors centres d'ensenyament superior en el nou espai universitari europeu que s'està començant a configurar.

Tots som conscients que els canvis socials produïts en la nostra societat estan relacionats estretament amb els que tenen lloc en altres àmbits d'activitat. Així, la modernització del sistema econòmic imposa exigències cada vegada més imperatives als sectors que impulsen aquesta posada al dia contínua; i no podem oblidar que la universitat ocupa un lloc de privilegi en aquest procés de contínua renovació, concretament en els sectors vinculats al desenvolupament cultural, científic i tècnic. Per això les nostres universitats necessiten incrementar de manera urgent l'eficàcia, l'eficiència i la responsabilitat, principis centrals de l'autonomia universitària.

La formació i el coneixement també són factors clau en aquest escenari, caracteritzat per transformacions vertiginoses en els àmbits socials i econòmics. La nova societat demana professionals amb l'elevat nivell cultural, científic i tècnic que només l'ensenyament universitari pot proporcionar. La societat exigeix, a més, una formació permanent al llarg de la vida, no solament en l'ordre macroeconòmic i estructural sinó també com a mode d'autorealització personal. Una societat que persegueix aconseguir l'accés massiu a la informació necessita persones capaces de convertir-la en coneixement mitjançant la seva ordenació, elaboració i interpretació.

Aquests nous escenaris i desafiaments requereixen noves formes d'abordar-los i el sistema universitari espanyol és en el millor moment històric per respondre a un repte de transcendència enorme: articular la societat del coneixement al nostre país; amb aquesta Llei es pretén dotar el sistema universitari d'un marc normatiu que estimuli el dinamisme de la comunitat universitària, i es pretén assolir una universitat moderna que millori la seva qualitat, que serveixi per generar benestar i que, en funció d'uns nivells d'excel·lència més alts, influeixi de manera positiva en tots els àmbits de la societat.

Aquesta Llei neix amb el propòsit d'impulsar l'acció de l'Administració General de l'Estat per vertebrar i cohesionar el sistema universitari, d'aprofundir les competències de les comunitats autònomes en matèria d'ensenyament superior, d'incrementar el grau d'autonomia de les universitats, i d'establir les vies necessàries per enfortir les relacions i les vinculacions recíproques entre universitat i societat.

És una Llei de la societat per a la universitat, en la qual ambdues disposen dels mecanismes adequats per intensificar la col·laboració necessària i fructífera. Constitueix així el marc adequat per vincular l'autonomia universitària amb la rendició de comptes a la societat que la impulsa i la finança. I és l'escenari normatiu idoni perquè la universitat respongui a la societat i potencii la formació i la recerca d'excel·lència, tan necessàries en un espai universitari espanyol i europeu que confia en el seu capital humà com a motor del desenvolupament cultural, polític, econòmic i social.

La Llei articula els diferents nivells competencials, els de les universitats, les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat. Dissenya un autogovern de les universitats més gran i suposa un increment del com-

promís de les comunitats autònomes, la qual cosa implica per a les primeres una eficiència més gran en l'ús dels recursos públics i noves atribucions de coordinació i gestió per a les segones. Això implica dotar de noves competències les universitats i les comunitats autònomes respecte a la legislació anterior, amb l'objectiu de plasmar en el text de manera inequívoca la confiança de la societat en les seves universitats i la responsabilitat d'aquestes davant de les respectives administracions educatives.

Així, les universitats tindran, a més de les competències actuals, altres competències relacionades amb la contractació de professorat, el reingrés al servei actiu dels professors, la creació de centres i estructures d'ensenyament a distància, l'establiment dels procediments per a l'admissió dels seus estudiants, la constitució de fundacions i altres figures jurídiques per a l'acompliment de les seves finalitats i la col·laboració amb altres entitats per a la mobilitat del personal.

I a les competències de les comunitats autònomes s'afegeixen, entre altres, la regulació del règim jurídic i retributiu del professorat contractat, la capacitat per establir retribucions addicionals per al professorat, l'aprovaçió de programes de finançament plurianual conduents a contractes programa i l'avaluació de la qualitat de les universitats del seu àmbit de responsabilitat.

La societat espanyola necessita que el seu sistema universitari estigui en les millors condicions possibles de cara a integrar-se en l'espai europeu comú d'ensenyament superior i, com a principi fonamental, que els professors més ben qualificats formin els estudiants que assumiran en un futur immediat les responsabilitats professionals i socials cada vegada més complexes.

Per aquest motiu és un objectiu irrenunciable de la Llei millorar la qualitat del sistema universitari en conjunt i en tots i cada un dels seus vessants. S'aprofundeix, per tant, en la cultura de l'avaluació mitjançant la creació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació i s'estableixen nous mecanismes per fomentar l'excel·lència: millorar la qualitat de la docència i la recerca, a través d'un nou sistema objectiu i transparent, que garanteixi el mèrit i la capacitat en la selecció i l'accés del professorat, i millorar, així mateix, la qualitat de la gestió, mitjançant procediments que permetran de resoldre amb agilitat i eficàcia les qüestions de coordinació i administració de la universitat.

Millorar la qualitat en totes les àrees de l'activitat universitària és bàsic per formar els professionals que la societat necessita, desenvolupar la recerca, conservar i transmetre la cultura, enriquint-la amb l'aportació creadora de cada generació i, finalment, constituir una instància crítica i científica, basada en el mèrit i el rigor, que sigui un referent per a la societat espanyola. Així, la Llei crea les condicions apropiades perquè els agents de l'activitat universitària, els protagonistes genuïns de la millora i el canvi, estudiants, professors i personal d'administració i serveis, impulsin i desenvolupin dinàmiques de progrés que promoguin un sistema universitari més ben coordinat, més competitiu i de més qualitat.

Un altre dels objectius essencials de la Llei és impulsar la mobilitat, tant d'estudiants com de professors i investigadors, dins del sistema espanyol però també de l'europeu i internacional. La mobilitat suposa més riquesa i l'obertura a una formació de millor qualitat, per la qual cosa tots els actors implicats en l'activitat universitària han de contribuir a facilitar la més gran mobilitat possible i que aquesta beneficiï el màxim nombre de ciutadans.

Les polítiques de mobilitat són determinants perquè els estudiants puguin escollir lliurement els centres i les titulacions més adequats als interessos personals i professionals, elecció real que tenen reconeguda com un

dret i que és al seu abast a través del districte universitari obert; i de la mateixa manera són fonamentals també per al professorat de les universitats, ja que introdueixen elements de competència amb efectes positius en la millora de la qualitat global del sistema universitari.

II

Després de definir en el títol preliminar les funcions de la universitat i les dimensions de l'autonomia universitària, s'estableixen les condicions i els requisits per a la creació, el reconeixement, el funcionament i el règim jurídic de les universitats, amb algunes precisions segons que les universitats siguin de naturalesa pública o privada.

Pel que fa a les universitats privades, la Llei regula de manera detallada, respectant el principi de llibertat de creació de centres reconegut constitucionalment, els principals aspectes sobre les condicions per a l'establiment i el funcionament dels seus centres, l'avaluació de la qualitat, i l'expedició i homologació dels títols als quals condueixen els estudis que imparteixen. D'aquesta manera, la Llei pretén introduir per a les universitats privades exigències requerides a les universitats públiques, tenint en compte que ambdues persegueixen uns mateixos objectius i s'impliquen en la millora de la qualitat del sistema en conjunt.

III

La Llei estableix una distinció nítida entre les funcions de govern, representació, control i assessorament, i cada una de les funcions correspon a un òrgan diferent en l'estructura de la universitat. Igualment, es reforcen els processos executius de presa de decisions del rector i del consell de govern, i s'estableixen esquemes de coparticipació i coresponsabilitat entre societat i universitat; per a això, respectant l'autonomia de les universitats, es completen les competències del consell social perquè pugui assumir la supervisió de totes les activitats de caràcter econòmic de la universitat i el rendiment dels seus serveis.

Es crea, com a òrgan màxim de govern universitari, el consell de govern que, presidit pel rector, estableix les línies estratègiques i programàtiques en els àmbits d'organització dels ensenyaments, recerca, recursos humans i econòmics. En aquest disseny, el rector, que exerceix la direcció, el govern i la gestió de la universitat, és elegit directament per la comunitat universitària mitjançant sufragi universal, lliure i secret. Altres novetats del marc normatiu són la creació del consell de direcció, que assisteix el rector en l'activitat al capdavant de la universitat, i de la junta consultiva, formada per membres de prestigi més gran dins de la comunitat universitària.

El consell social es configura com l'òrgan de relació de la universitat amb la societat. A aquest òrgan correspon supervisar l'activitat econòmica de la universitat i el rendiment dels serveis, així com aprovar els pressupostos. La seva regulació correspon a la llei de les comunitats autònomes. El constitueixen personalitats de la vida cultural, professional, econòmica i social que no poden ser de la pròpia comunitat acadèmica, exceptuant-ne el rector, el secretari general i el gerent.

IV

El Consell de Coordinació Universitària és l'òrgan màxim consultiu i de coordinació del sistema universitari, i es configura com a fòrum de trobada i debat entre les tres administracions que convergeixen en el sistema universitari: estatal, autonòmica i universitària. L'existència d'un nombre creixent d'universitats privades recomana que participin en aquest fòrum, si bé amb certes restriccions quan es tractin qüestions que només afectin les universitats públiques.

V

Una de les innovacions principals de la Llei és la introducció en el sistema universitari de mecanismes externs d'avaluació de la qualitat, d'acord amb criteris objectius i procediments transparents. Per a això es crea l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, que du a terme, de manera independent, l'activitat avaluadora pròpia de sistemes universitaris avançats i tan necessària per mesurar el rendiment del servei públic de l'ensenyament superior i reforçar-ne la qualitat, la transparència, la cooperació i la competitivitat. L'Agència avalua tant els ensenyaments com l'activitat investigadora, docent i de gestió, així com els serveis i els programes de les universitats; la seva tasca proporciona una informació adequada perquè prenguin decisions tant els estudiants a l'hora d'eleger titulacions o centres, com els professors i les administracions públiques en elaborar les polítiques educatives que els corresponen. L'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació promou i garanteix la qualitat de les universitats, objectiu essencial de la política universitària.

VI

Els ensenyaments i els títols es regulen mitjançant l'establiment de garanties quant a la qualitat dels títols oficials i els plans d'estudi, amb diferents nivells de control de l'adequació a la legalitat vigent i a paràmetres mínims de qualitat. A partir de l'entrada en vigor de la Llei, els plans d'estudi són avaluats després d'un període inicial d'implantació.

VII

L'apogeu de la societat de la informació, el fenomen de la globalització i els processos derivats de la recerca científica i el desenvolupament tecnològic estan transformant les maneres d'organitzar l'aprenentatge i de generar i transmetre el coneixement. En aquest context, la universitat ha de liderar aquest procés de canvi i, en conseqüència, reforçar la seva activitat investigadora per configurar un model que tingui com a eix el coneixement. La Llei, mitjançant un títol propi, atorga carta de naturalesa a l'activitat investigadora a la universitat. El que s'ha exposat anteriorment està en consonància amb el compromís manifest dels poders públics de promoure i estimular, en benefici de l'interès general, la recerca bàsica i aplicada a les universitats com a funció essencial d'aquestes, perquè les innovacions científiques i tècniques es transfereixin amb la màxima rapidesa i eficàcia possibles al conjunt de la societat i en continuïn sent el principal motor de desenvolupament.

En la Llei s'estableixen els àmbits de recerca, la importància de la formació d'investigadors i la seva mobilitat, i s'hi preveuen diferents tipus d'estructures, inclosa la creació d'empreses de base tecnològica, per difondre'n i explotar-ne els resultats en la societat. La Llei realça la importància present, i sobretot futura, que té la recerca com a factor diferenciador i de qualitat en el desenvolupament competitiu de la universitat, i alhora reconeix l'impacte positiu de l'activitat científica en la societat, en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i en la creació de riquesa.

VIII

Els estudiants, protagonistes actius de l'activitat universitària, formen part essencial d'aquesta norma, que n'estableix els drets bàsics, sense perjudici del que fixin posteriorment els estatuts de cada universitat. D'altra

banda, per propiciar la mobilitat i la igualtat en les condicions d'accés als estudis universitaris que regula aquesta norma, es preveu una política activa i diversificada de beques i ajuts a l'estudi, en consonància amb la implantació del districte universitari obert.

IX

Sobre el professorat, pedra angular de la universitat, la Llei adopta mesures considerades unànimement prioritàries per a la comunitat universitària, i garanteix els principis d'igualtat, mèrit i capacitat en la selecció del professorat funcionari i contractat. S'hi articulen diferents mecanismes que garanteixin un ensenyament de qualitat en el marc de l'ensenyament superior.

Així, la Llei estableix un sistema de selecció més obert, competitiu i transparent, que millora la qualitat a través d'un procés d'habilitació que atorga prioritat als mèrits docents i investigadors dels candidats, garanteix l'objectivitat en les proves de selecció del professorat i respecta l'autonomia de les universitats ja que aquestes estableixen els procediments d'accés als cossos docents, d'acord amb la programació i les necessitats, dels professors que hagin estat habilitats.

També s'hi dissenya el desenvolupament d'una carrera acadèmica equilibrada i coherent, mitjançant la creació de noves figures contractuals i la introducció d'incrementius, segons paràmetres de qualitat, per part de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les universitats mateixes.

La Llei fomenta el principi bàsic de la mobilitat, així com les mesures que conté tant per al professorat funcionari com per al professorat contractat.

Es dona la flexibilitat màxima perquè les universitats puguin desenvolupar la seva política de professorat i planificar adequadament les necessitats docents i investigadores; en aquest sentit, es possibilita la contractació de fins a un màxim del quaranta-nou per cent del total el percentatge de professors contractats, la regulació i el règim jurídic dels quals són competència de les comunitats autònomes, i així els instruments financers de què són responsables es corresponen amb els normatius que ara assumeixen.

I, finalment, es creen noves figures, com ara la del professor ajudant doctor i la del professor contractat doctor, s'introdueixen criteris de qualitat per a la contractació estable d'aquest professorat per part de les universitats, i es dota el procediment de selecció d'un nivell alt de transparència i rigor mitjançant el requisit de l'avaluació externa de l'activitat prèvia dels candidats.

X

La Llei reconeix expressament l'autonomia econòmica i financera de les universitats, aspecte fonamental de l'autonomia universitària. Cada universitat, en funció de les característiques diferenciades, estableix el seu règim econòmic atenent els principis que s'estableixen en la Llei. S'introdueixen mecanismes de flexibilitat facilitant que, d'acord amb la normativa autonòmica corresponent, es puguin crear fundacions o entitats jurídiques que permetin perseguir els objectius propis de la universitat amb més agilitat.

Així mateix, l'Estat exerceix la responsabilitat de vertebració del sistema universitari mitjançant el finançament de programes orientats a complir els objectius que preveu la Llei, com ara els de millorar la qualitat del sistema universitari, fomentar la mobilitat i promoure la integració de les universitats en l'espai europeu d'ensenyament superior.

XI

Per tal d'adaptar-se a l'espai europeu d'ensenyament superior a què s'ha fet referència, la Llei preveu una sèrie de mesures per possibilitar les modificacions que s'hagin de dur a terme en les estructures dels estudis en funció de les línies generals que emanin d'aquest espai. Així mateix, s'hi recullen previsions sobre l'accés dels nacionals d'estats membres de la Unió Europea a l'exercici de la funció docent i investigadora a les universitats espanyoles, com a personal funcionari o com a contractat, de manera que es facilita la mobilitat del professorat.

En definitiva, aquesta Llei és el resultat d'una tasca constructiva en un projecte comú que expressa el compromís de la societat amb el sistema universitari espanyol. Pretén ser el marc innovador, obert i flexible que proporcioni a les universitats les solucions normatives més adequades i que respongui, tenint en compte les seves diferents característiques, a les necessitats presents i futures, sempre amb l'objectiu i l'horitzó de la millora de la qualitat i l'excel·lència, de l'exercici de l'activitat universitària com a factor dinamitzador de la societat a la qual serveix i de la generació de confiança dels ciutadans en les institucions d'ensenyament superior.

TÍTOL PRELIMINAR

De les funcions i l'autonomia de les universitats Article 1. *Funcions de la universitat.*

1. La universitat realitza el servei públic de l'educació superior mitjançant la recerca, la docència i l'estudi.

2. Són funcions de la universitat al servei de la societat:

a) La creació, el desenvolupament, la transmissió i la crítica de la ciència, de la tècnica i de la cultura.

b) La preparació per a l'exercici d'activitats professionals que exigeixin l'aplicació de coneixements i mètodes científics i per a la creació artística.

c) La difusió, la valorització i la transferència del coneixement al servei de la cultura, de la qualitat de la vida, i del desenvolupament econòmic.

d) La difusió del coneixement i la cultura a través de l'extensió universitària i la formació al llarg de tota la vida.

Article 2. *Autonomia universitària.*

1. Les universitats estan dotades de personalitat jurídica i duen a terme les funcions en règim d'autonomia i de coordinació entre totes aquestes.

Les universitats privades tenen personalitat jurídica pròpia i adopten alguna de les formes admeses en dret.

El seu objecte social exclusiu és l'educació superior mitjançant l'exercici de les funcions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 1.

2. En els termes d'aquesta Llei, l'autonomia de les universitats comprèn:

a) L'elaboració dels seus estatuts i, en el cas de les universitats privades, de les seves normes pròpies d'organització i funcionament, així com de les altres normes de règim intern.

b) L'elecció, la designació i la remoció dels òrgans de govern i representació corresponents.

c) La creació d'estructures específiques que actuïn com a suport de la recerca i de la docència.

d) L'elaboració i l'aprovació de plans d'estudi i recerca i d'ensenyaments específics de formació al llarg de tota la vida.

e) La selecció, la formació i la promoció del personal docent i investigador i d'administració i serveis, així com la determinació de les condicions en les quals han de dur a terme les activitats.

f) L'admissió, el règim de permanència i la verificació de coneixements dels estudiants.

g) L'expedició dels títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional i dels diplomes i els títols propis.

h) L'elaboració, l'aprovació i la gestió dels pressupostos i l'administració dels béns.

i) L'establiment i la modificació de les relacions de llocs de treball.

j) L'establiment de relacions amb altres entitats per promoure i dur a terme les finalitats institucionals.

k) Qualsevol altra competència necessària per complir adequadament les funcions que assenyalava l'apartat 2 de l'article 1.

3. L'activitat de la universitat, així com l'autonomia, es fonamenten en el principi de llibertat acadèmica, que es manifesta en les llibertats de càtedra, de recerca i d'estudi.

4. L'autonomia universitària exigeix i fa possible que docents, investigadors i estudiants acompleixin les respectives responsabilitats, amb la finalitat de satisfer les necessitats educatives, científiques i professionals de la societat, així com que les universitats retin comptes a la societat de l'ús dels seus mitjans i recursos.

5. Sense perjudici de les funcions atribuïdes al Consell de Coordinació Universitària, corresponen a cada comunitat autònoma les tasques de coordinació de les universitats de competència seva.

TÍTOL I

De la naturalesa, la creació, el reconeixement i el règim jurídic de les universitats Article 3. *Naturalesa.*

1. Són universitats públiques les institucions creades pels òrgans legislatius a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4 i que duguin a terme totes les funcions que estableix l'apartat 2 de l'article 1.

2. Són universitats privades les institucions no compreses en l'apartat anterior, reconegudes com a tals en els termes d'aquesta Llei i que duguin a terme totes les funcions que estableix l'apartat 2 de l'article 1.

Article 4. *Creació i reconeixement.*

1. La creació d'universitats públiques i el reconeixement de les universitats privades es du a terme:

a) Per una llei de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'hagin d'establir.

b) Per una llei de les Corts Generals, a proposta del Govern, d'acord amb el consell de govern de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'hagin d'establir.

2. Per crear universitats públiques és preceptiu l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari.

3. Per garantir la qualitat de la docència i la recerca i, en general, del conjunt del sistema universitari, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de determinar, amb caràcter general, els requisits bàsics per crear i reconèixer universitats. Aquests requisits han de preveure els mitjans i els recur-

sos adequats perquè les universitats acompleixin les funcions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 1.

Les universitats poden impartir ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional en modalitat presencial i no presencial; en aquest últim cas, de manera exclusiva o parcial. En el cas de l'ensenyament no presencial, i en el marc del que estableix el paràgraf anterior, les previsions d'aquesta Llei s'han d'adequar a les especificitats d'aquesta modalitat d'ensenyament.

4. El començament de les activitats de les universitats, l'autoritza l'òrgan competent de la comunitat autònoma, una vegada comprovat el compliment dels requisits que assenyalen l'apartat anterior i del que prevegi la llei de creació.

Les universitats han de mantenir en funcionament els centres i els ensenyaments durant el termini mínim que resulti d'aplicar les normes generals que es dictin per desplegar els articles 34 i 35.

5. Per al reconeixement de les universitats privades, que té caràcter constitutiu, és preceptiu l'informe del Consell de Coordinació Universitària en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari. El que disposen els apartats 3 i 4 anteriors és aplicable anàlogament a les universitats privades.

Article 5. *Creació d'universitats privades i centres universitaris privats.*

1. En virtut del que estableix l'apartat 6 de l'article 27 de la Constitució, les persones físiques o jurídiques poden crear universitats privades o centres universitaris privats, dins del respecte als principis constitucionals i amb submissió al que disposin aquesta Llei i les normes que, per desplegar-la, dictin l'Estat i les comunitats autònomes en l'àmbit de les competències respectives.

2. No poden crear aquestes universitats o aquests centres universitaris els qui prestin serveis en una Administració educativa, tinguin antecedents penals per delictes dolosos o hagin estat sancionats administrativament amb caràcter ferm per una infracció greu en matèria educativa o professional.

Es consideren incurses en aquesta prohibició les persones jurídiques els administradors, els representants o els càrrecs rectors de les quals, sent vigent la representació o designació, o els fundadors, els promotors o els titulars d'un 20 per cent o més del capital de les quals, per si o per persona interposada, estiguin en alguna de les circumstàncies que preveu el paràgraf precedent.

3. El fet de dur a terme actes i negocis jurídics que modifiquin la personalitat jurídica o l'estructura de la universitat privada, o que impliquin la transmissió o cessió entre vius, total o parcial, a títol oneros o gratuït, de la titularitat directa o indirecta que les persones físiques o jurídiques tinguin respecte a les universitats privades o als centres universitaris privats adscrits a universitats públiques, s'ha de comunicar prèviament a la comunitat autònoma. La comunitat autònoma, en el termini que estableixi amb caràcter general, hi pot denegar la conformitat.

La denegació s'ha de basar en l'incompliment del que preveuen els apartats anteriors d'aquest article o en la insuficiència de garanties per aconseguir els compromisos adquirits en sol·licitar-se el reconeixement de la universitat, o en el conveni d'adscripció del centre privat a una universitat pública.

En els casos de canvi de titularitat, el titular nou queda subrogat en tots els drets i totes les obligacions del titular anterior.

La infracció del que preveuen els paràgrafs anteriors suposa una modificació de les condicions essencials del reconeixement o de l'aprovació de l'adscripció. Els mateixos efectes produeix la transmissió, la disposició o el gravamen dels títols representatius del capital social de les entitats privades promotores de les universitats privades o els centres universitaris adscrits a universitats públiques, així com l'emissió d'obligacions o títols similars per aquestes, fetes sense l'autorització a la qual es refereixen els paràgrafs anteriors, amb els requisits que s'hi estableixen.

4. Els centres universitaris privats han d'estar integrats en una universitat privada, com a centres propis d'aquesta, o adscrits a una de pública.

Article 6. *Règim jurídic.*

1. Les universitats es regeixen per aquesta Llei i per les normes que dictin l'Estat i les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències respectives.

2. Les universitats públiques es regeixen, a més, per la llei de creació i pels estatuts, que han d'elaborar i, després que se n'hagi controlat la legalitat, els ha d'aprovar el consell de govern de la comunitat autònoma. Si hi ha objeccions de legalitat, les universitats les han de solucionar, d'acord amb el procediment que prevegin els estatuts, i sotmetre'ls novament a l'aprovació del govern de la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha establert un termini diferent, el projecte d'estatuts s'entén aprovat si transcorreguts tres mesos des de la data en què s'hagi presentat al consell de govern no s'hi ha dictat una resolució expressa.

Una vegada aprovats, els estatuts entren en vigor a partir de la publicació en el butlletí oficial de la comunitat autònoma. Així mateix, es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Les universitats públiques s'han d'organitzar de manera que, en els termes d'aquesta Llei, als seus òrgans de govern i de representació quedi assegurada la representació dels diferents sectors de la comunitat universitària.

4. En les universitats públiques, les resolucions del rector i els acords del consell social, del consell de govern i del claustre universitari exhaureixen la via administrativa i són impugnables directament davant de la jurisdicció contenciosa administrativa, d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Les universitats privades es regeixen per les normes a què es refereix l'apartat 1 anterior, per la llei de reconeixement i per les normes d'organització i funcionament pròpies. Aquestes inclouen les previsions derivades del que disposa l'apartat 2 de l'article 2, i el caràcter propi de la universitat, si escau. A les universitats privades, també els són aplicables les normes corresponents a la classe de personalitat jurídica adoptada.

Les normes d'organització i funcionament de les universitats privades, les elaboren i les aproven aquestes mateixes, amb subjecció, en tot cas, als principis constitucionals i amb garantia efectiva del principi de llibertat acadèmica manifestada en les llibertats de càtedra, de recerca i d'estudi. El règim per aprovar-les és el que preveu l'apartat 2 anterior.

Les universitats privades s'han d'organitzar de manera que hi quedi assegurada, mitjançant la participació adequada de la comunitat universitària, la vigència efectiva dels principis i de les llibertats a què fa referència el paràgraf anterior.

TÍTOL II

De l'estructura de les universitats

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 7. *Centres i estructures.*

1. Les universitats públiques estan integrades per facultats, escoles tècniques o politècniques superiors, escoles universitàries o escoles universitàries politècniques, departaments, instituts universitaris de recerca i pels altres centres o estructures que organitzin ensenyaments en modalitat no presencial.

2. Les universitats poden crear altres centres o estructures les activitats de desenvolupament de les finalitats institucionals dels quals no condueixin a l'obtenció de títols inclosos en el Catàleg de títols universitaris oficials.

Article 8. *Facultats, escoles tècniques o politècniques superiors i escoles universitàries o escoles universitàries politècniques.*

1. Les facultats, les escoles tècniques o politècniques superiors i les escoles universitàries o escoles universitàries politècniques són els centres encarregats d'organitzar els ensenyaments i els processos acadèmics, administratius i de gestió conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, així com de les altres funcions que determinin els estatuts.

2. La creació, la modificació i la supressió dels centres a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, així com la implantació i la supressió d'ensenyaments conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, les acorda la comunitat autònoma, a proposta del consell social o bé per iniciativa pròpia amb l'acord del consell, en tot cas amb l'informe previ del consell de govern de la universitat.

Cal informar el Consell de Coordinació Universitària del que assenyala el paràgraf anterior.

Article 9. *Departaments.*

1. Els departaments són els òrgans encarregats de coordinar els ensenyaments d'una o de diverses àrees de coneixement en un o diversos centres, d'acord amb la programació docent de la universitat, de donar suport a les activitats i les iniciatives docents i investigadores del professorat, i d'exercir les altres funcions que determinin els estatuts.

2. La creació, la modificació i la supressió de departaments correspon a la universitat d'acord amb als seus estatuts, i d'acord amb les normes bàsiques que aprovi el Govern amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

Article 10. *Instituts universitaris de recerca.*

1. Els instituts universitaris de recerca són centres dedicats a la recerca científica i tècnica o a la creació artística. Poden organitzar i desenvolupar programes i estudis de doctorat i de postgrau segons els procediments que prevegin els estatuts, i proporcionar assessorament tècnic en l'àmbit de les seves competències.

Els instituts universitaris de recerca es regeixen per aquesta Llei, pels estatuts, pel conveni de creació o d'adscripció, si s'escau, i per les normes pròpies.

2. Els instituts universitaris de recerca, els poden constituir una o més universitats, o conjuntament amb

altres entitats públiques o privades mitjançant convenis o altres formes de cooperació, de conformitat amb els estatuts.

3. Per crear i suprimir els instituts universitaris de recerca cal atènyer-se al que disposa l'apartat 2 de l'article 8.

4. Mitjançant un conveni, es poden adscriure a universitats públiques, com a instituts universitaris de recerca, institucions o centres de recerca de caràcter públic o privat. L'aprovació de l'adscripció o, si s'escau, de la desadscripció, la fa la comunitat autònoma, a proposta del consell social, o bé per iniciativa pròpia amb l'acord del consell social i, en tot cas, amb l'informe previ del consell de govern de la universitat.

Cal informar el Consell de Coordinació Universitària del que assenyala el paràgraf anterior.

Article 11. *Centres d'ensenyament universitari adscribits a universitats públiques.*

1. L'adscripció mitjançant un conveni a una universitat pública de centres docents de titularitat pública o privada per impartir estudis conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional requereix l'aprovació de la comunitat autònoma, a proposta del consell social, amb l'informe previ del consell de govern de la universitat. El centre adscribit ha d'estar establert a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma corresponent.

Cal informar el Consell de Coordinació Universitària del que assenyala el paràgraf anterior.

2. Els centres adscribits a una universitat pública es regeixen pel que disposa aquesta Llei, per les normes dictades per l'Estat i les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, pel conveni d'adscripció i per les normes d'organització i funcionament pròpies.

3. El començament de les activitats dels centres adscribits, l'autoritza la comunitat autònoma.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 12. *Estructura i centres.*

1. L'estructura de les universitats privades s'ha d'ajustar al que estableix el capítol I d'aquest títol, i les mencions que s'hi fan als estatuts de les universitats públiques s'han d'entendre referides a les normes d'organització i funcionament de les universitats privades.

2. El reconeixement de la creació, la modificació i la supressió en les universitats privades dels centres a què es refereix l'apartat 1 de l'article 8, així com de la implantació i la supressió en les universitats privades d'ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, es fa a proposta de la universitat, en els termes que preveu el capítol I d'aquest títol.

TÍTOL III

Del govern i la representació de les universitats

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 13. *Òrgans de govern i representació de les universitats públiques.*

Els estatuts de les universitats públiques han d'establir, com a mínim, els òrgans següents:

a) Col·legiats: consell social, consell de govern, claustre universitari, junta consultiva, juntes de facultat, d'escola

tècnica o politècnica superior i d'escola universitària o escola universitària politècnica, i consells de departament.

b) Unipersonals: rector, vicerectors, secretari general, gerent, degans de facultats, directors d'escoles tècniques o politècniques superiors, d'escoles universitàries o escoles universitàries politècniques, de departaments i d'instituts universitaris de recerca.

L'elecció dels representants dels diferents sectors de la comunitat universitària en el claustre universitari, en les juntes de facultat o escola, i en els consells de departament s'ha de dur a terme mitjançant sufragi universal, lliure, igual, directe i secret. Els estatuts estableixen les normes electorals aplicables.

Article 14. *Consell social.*

1. El consell social és l'òrgan de participació de la societat a la universitat.

2. Correspon al consell social supervisar les activitats de caràcter econòmic de la universitat i del rendiment dels seus serveis; promoure la col·laboració de la societat en el finançament de la universitat, i les relacions entre aquesta i l'entorn cultural, professional, econòmic i social al servei de la qualitat de l'activitat universitària, finalitat per a la qual pot disposar de la informació oportuna de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.

Així mateix, li correspon aprovar el pressupost i la programació plurianual de la universitat, a proposta del consell de govern. A més, amb caràcter previ al tràmit de rendició de comptes a què es refereixen els articles 81 i 84, li correspon aprovar els comptes anuals de la universitat i els de les entitats que en puguin dependre i sense perjudici de la legislació mercantil o una altra a què puguin estar sotmeses aquestes entitats en funció de la seva personalitat jurídica.

3. La llei de la comunitat autònoma ha de regular la composició i les funcions del consell social i la designació dels seus membres entre personalitats de la vida cultural, professional, econòmica, laboral i social, que no poden ser membres de la pròpia comunitat universitària. No obstant això, són membres del consell social el rector, el secretari general i el gerent, així com un professor, un estudiant i un representant del personal d'administració i serveis, elegits pel consell de govern entre els seus membres. El president del consell social el nomena la comunitat autònoma.

4. El consell social, per a l'acompliment adequat de les seves funcions, disposa d'una organització de suport i de recursos suficients.

Article 15. *Consell de govern.*

1. El consell de govern és l'òrgan de govern de la universitat. Estableix les línies estratègiques i programàtiques de la universitat, així com les directrius i els procediments per aplicar-les, en els àmbits d'organització dels ensenyaments, recerca, recursos humans i econòmics i elaboració dels pressupostos, i exerceix les funcions que preveu aquesta Llei i les que estableixin els estatuts.

2. El consell de govern, el constitueixen el rector, que el presideix, el secretari general i el gerent, i com a màxim cinquanta membres de la comunitat universitària mateixa. D'aquests, el 30 per cent el designa el rector; el 40 per cent, l'elegeix el claustre entre els seus membres, reflectint-ne la composició dels diferents sectors, i el 30 per cent restant és elegit o designat entre degans de facultat, directors d'escola i directors de departament i instituts universitaris de recerca, segons esta-

bleixin els estatuts. A més, són membres del consell de govern tres membres del consell social no pertanyents a la pròpia comunitat universitària.

Article 16. *Claustre universitari.*

1. El claustre universitari és l'òrgan màxim de representació de la comunitat universitària. Està format pel rector, que el presideix, el secretari general i el gerent, i tres-cents membres com a màxim. Li correspon elaborar els estatuts i les altres funcions que li atribueix aquesta Llei.

2. El claustre pot convocar, amb caràcter extraordinari, eleccions a rector a iniciativa d'un terç dels seus membres i amb l'aprovació de dos terços. L'aprovació de la iniciativa comporta la dissolució del claustre i la cessació del rector, que continua en funcions fins que el nou rector prengui possessió. El procediment és el que estableixin els estatuts.

Si la iniciativa no és aprovada, cap dels signataris no pot participar en la presentació d'una altra iniciativa d'aquest caràcter fins passat un any des que s'hagi fet la votació.

3. Els estatuts regulen la composició i la durada del mandat del claustre, en el qual estan representats els diferents sectors de la comunitat universitària. El cinquanta-un per cent dels seus membres, com a mínim, han de ser funcionaris doctors dels cossos docents universitaris.

4. Les eleccions de representants del claustre en el consell de govern les han de dur a terme els membres mateixos de cada un dels sectors elegibles i entre ells.

Article 17. *Junta consultiva.*

1. La junta consultiva és l'òrgan ordinari d'assessorament del rector i del consell de govern en matèria acadèmica, i està facultada per formular-los propostes.

2. La junta consultiva, presidida pel rector, la constitueixen el secretari general i quaranta membres com a màxim designats pel consell de govern entre professors i investigadors de prestigi reconegut, amb mèrits docents i investigadors acreditats per les avaluacions positives corresponents de conformitat amb la normativa vigent. Els estatuts en regulen el funcionament.

Article 18. *Junta de facultat o escola.*

La junta de facultat o escola, presidida pel degà o el director, n'és l'òrgan de govern. La composició i el procediment d'elecció dels seus membres els determinen els estatuts. El cinquanta-un per cent dels seus membres, com a mínim, han de ser funcionaris dels cossos docents universitaris.

Article 19. *Consell de departament.*

El consell de departament, presidit pel seu director, n'és l'òrgan de govern. Està integrat pels doctors membres del departament, així com per una representació de la resta de personal docent i investigador no doctor en la forma que determinin els estatuts. En tot cas, els estatuts han de garantir-hi la presència d'una representació dels estudiants i del personal d'administració i serveis.

Article 20. *Rector.*

1. El rector és l'autoritat acadèmica màxima de la universitat i en té la representació. Exerceix la direcció,

el govern i la gestió de la universitat, desenvolupa les línies d'actuació aprovades pels òrgans col·legiats corresponents i n'executa els acords. Li corresponen totes les competències que no siguin atribuïdes expressament a altres òrgans.

2. El rector l'elegeix la comunitat universitària, mitjançant elecció directa i sufragi universal lliure i secret, entre funcionaris del cos de catedràtics d'universitat, en actu, que hi prestin serveis. El nomena l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma.

Els estatuts han de regular el procediment per elegir-lo, la durada del mandat i els casos de substitució en cas de vacant, absència o malaltia.

3. El vot per elegir el rector és ponderat, per sectors de la comunitat universitària: professors doctors pertanyents als cossos docents universitaris, resta del personal docent i investigador, estudiants, i personal d'administració i serveis. En tot cas, el vot conjunt dels professors doctors pertanyents als cossos docents universitaris té el valor del cinquanta-un per cent, com a mínim, del total del vot a candidatures vàlidament emès per la comunitat universitària.

En cada procés electoral, la comissió electoral o l'òrgan que estatutàriament s'estableixi ha de determinar, després de l'escrutini dels vots, els coeficients de ponderació que correspon aplicar al vot a candidatures vàlidament emès en cada sector, a l'efecte de donar-li el valor corresponent tenint en compte els percentatges que s'hagin fixat en aquells mateixos estatuts, respectant sempre el mínim que estableix el paràgraf anterior.

Es proclamat rector, en primera volta, el candidat que aconseguixi el suport proporcional de més de la meitat dels vots a candidatures vàlidament emesos, una vegada fetes i aplicades les ponderacions que preveu aquest apartat i concretades pels estatuts. Si cap candidat no l'assoleix, cal fer una segona votació a la qual només poden concórrer els dos candidats que hagin rebut més suport en la primera votació, tenint en compte les ponderacions esmentades. En la segona volta és proclamat el candidat que obtingui la majoria simple de vots, atenent aquestes mateixes ponderacions.

En el cas d'una sola candidatura es fa únicament la primera volta.

4. El rector, per exercir les competències que li atribueix l'apartat 1 d'aquest article, és assistit per un consell de direcció en el qual estan presents els vicerectors, el secretari general i el gerent.

Article 21. *Vicerectors.*

El rector pot nomenar vicerectors entre els professors doctors que prestin serveis a la universitat.

Article 22. *Secretari general.*

El secretari general, que és nomenat pel rector entre funcionaris públics del grup A que prestin serveis a la universitat, ho és també del consell de govern i de la junta consultiva.

Article 23. *Gerent.*

Al gerent correspon gestionar els serveis administratius i econòmics de la universitat. És proposat pel rector i nomenat per aquest d'acord amb el consell social. El gerent no pot exercir funcions docents.

Article 24. *Degans de facultat i directors d'escola.*

Els degans de facultat i els directors d'escola tenen la representació dels seus centres i n'exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària. Són elegits, en els

termes que estableixen els estatuts, entre professors doctors pertanyents als cossos docents universitaris adscrits al centre respectiu.

Si no n'hi ha, a les escoles universitàries i a les escoles universitàries politècniques, el director és elegit entre funcionaris de cossos docents universitaris no doctors o professors contractats doctors.

Article 25. *Directors de departament.*

Els directors de departament en tenen la representació i n'exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària. Són elegits pel consell de departaments en els termes que estableixen els estatuts, entre professors doctors pertanyents als cossos docents universitaris que en són membres.

Si no n'hi ha, als departaments constituïts sobre les àrees de coneixement a què es refereix l'apartat 3 dels articles 58 i 59, poden ser directors funcionaris dels cossos docents universitaris no doctors o professors contractats doctors.

Article 26. *Directors d'instituts universitaris de recerca.*

Els directors d'instituts universitaris de recerca en tenen la representació i n'exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària. Són designats entre doctors, en la forma que estableixin els estatuts.

En els instituts universitaris de recerca adscrits a universitats públiques cal atènyer-se al que disposa el conveni d'adscripció.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 27. *Òrgans de govern i representació de les universitats privades.*

1. Les normes d'organització i funcionament de les universitats privades n'han d'establir els òrgans de govern i representació, així com els procediments per designar-los i remoure'ls.

2. Els òrgans unipersonals de govern de les universitats privades han de tenir una denominació idèntica a l'establerta per als de les universitats públiques i els titulars han de tenir el títol de doctor quan s'exigeixi per als mateixos òrgans de les universitats públiques.

TÍTOL IV

Del Consell de Coordinació Universitària

Article 28. *Naturalesa i funcions.*

El Consell de Coordinació Universitària és l'òrgan màxim consultiu i de coordinació del sistema universitari. Li corresponen les funcions de consulta sobre política universitària, i les de coordinació, programació, informe, assessorament i proposta en les matèries relatives al sistema universitari, així com les que determinin la Llei i les disposicions de desplegament.

Article 29. *Composició.*

El Consell de Coordinació Universitària, la presidència del qual correspon al ministre d'Educació, Cultura i Esport, el componen els vocals següents:

- Els responsables de l'ensenyament universitari en els consells de govern de les comunitats autònomes.
- Els rectors de les universitats.

c) Vint-i-un membres, nomenats per un període de quatre anys, entre personalitats de la vida acadèmica, científica, cultural, professional, econòmica i social, i set dels quals els designa el Congrés dels Diputats, set, el Senat, i set, el Govern. Entre els vocals de designació del Govern també hi poden figurar membres de l'Administració General de l'Estat.

Article 30. *Organització.*

1. El Consell de Coordinació Universitària funciona en ple i en comissions.

2. El ple, presidit pel president del Consell de Coordinació Universitària o el membre del Consell en el qual delegui, té les funcions següents: elaborar el Reglament del Consell i elevar-lo al ministre d'Educació, Cultura i Esport perquè el Govern l'aprovi; proposar, si s'escau, les modificacions a aquest Reglament; elaborar la memòria anual del Consell, i les altres que determini el Reglament.

3. Les comissions, presidides pel president del Consell de Coordinació Universitària o la persona en qui delegui, són:

a) La Comissió de Coordinació, que està composta pels vocals esmentats en la lletra a) de l'article anterior i pels altres vocals esmentats en la lletra c) del mateix article que el president designi. A aquesta Comissió, que periòdicament ha de donar compte al ple dels acords i les decisions, li corresponen les funcions que determini el Reglament esmentat i, en tot cas, les que aquesta Llei atribueix al Consell de Coordinació Universitària en relació amb les competències reservades a l'Estat i a les comunitats autònomes.

b) La Comissió Acadèmica, que està composta pels vocals esmentats en la lletra b) de l'article anterior i pels altres vocals esmentats en la lletra c) que el president designi. A aquesta Comissió, que periòdicament ha de donar compte al ple dels acords i les decisions, li corresponen les funcions que determini el Reglament esmentat i, en tot cas, les que aquesta Llei atribueix al Consell de Coordinació Universitària en relació amb les facultats de les universitats en ús de la seva autonomia.

c) La Comissió Mixta, que està composta per membres dels tres grups als quals es refereix l'article anterior en igual proporció, elegits per ells, i en el nombre que determini el Reglament del Consell de Coordinació Universitària. A aquesta Comissió li correspon la funció d'elevar a les altres dues comissions la proposta de resolució o l'informe sobre les matèries en què aquestes últimes s'hagin de pronunciar. En cas de desacord entre aquestes el pronunciament del Consell de Coordinació Universitària és el de la Comissió Mixta.

4. El Reglament del Consell de Coordinació Universitària determina, d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors, el nombre, la composició, la forma de designació dels membres i les funcions de les subcomissions que s'hagin de constituir.

5. Tant les comissions com les subcomissions poden comptar, per dur a terme la seva feina, amb la col·laboració d'experts en les matèries que els són pròpies. La vinculació d'aquests experts amb el Consell de Coordinació Universitària pot tenir un caràcter permanent o temporal. El Reglament regula les relacions d'aquests experts amb el Consell de Coordinació Universitària.

6. En els assumptes que afectin exclusivament el sistema universitari públic, en el Consell de Coordinació Universitària i els seus òrgans, no tenen dret a vot els rectors de les universitats privades i de l'Església catòlica.

7. La Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària, sota la direcció d'un secretari general, nomenat pel Govern a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, exerceix les funcions que li atribueixi el Reglament.

TÍTOL V

De l'avaluació i l'acreditació

Article 31. *Garantia de la qualitat.*

1. La promoció i la garantia de la qualitat de les universitats espanyoles, en l'àmbit nacional i internacional, és una finalitat essencial de la política universitària i té com a objectius:

a) El mesurament del rendiment del servei públic de l'educació superior universitària i la rendició de comptes a la societat.

b) La transparència, la comparació, la cooperació i la competitivitat de les universitats en l'àmbit nacional i internacional.

c) La millora de l'activitat docent i investigadora i de la gestió de les universitats.

d) La informació a les administracions públiques per prendre decisions en l'àmbit de les seves competències.

e) La informació a la societat per fomentar l'excel·lència i la mobilitat d'estudiants i professors.

2. Els objectius que assenyalen l'apartat anterior s'han d'acomplir mitjançant l'avaluació, la certificació i l'acreditació de:

a) Els ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, als efectes que el Govern els homologui en els termes que preveu l'article 35, així com els títols de doctor d'acord amb el que preveu l'article 38.

b) Els ensenyaments conduents a obtenir diplomes i títols propis de les universitats i els centres d'educació superior.

c) Les activitats docents, investigadores i de gestió del professorat universitari.

d) Les activitats, els programes, els serveis i la gestió dels centres i les institucions d'educació superior.

e) Altres activitats i programes que es puguin dur a terme com a conseqüència del foment de la qualitat de la docència i de la recerca per part de les administracions públiques.

3. Les funcions d'avaluació, i les conduents a la certificació i l'acreditació a què es refereix l'apartat anterior, corresponen a l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació i als òrgans d'avaluació que la Llei de les comunitats autònomes determini, en l'àmbit de les competències respectives, sense perjudici de les que duguin a terme altres agències d'avaluació de l'Estat o de les comunitats autònomes.

Article 32. *Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.*

Mitjançant un acord del Consell de Ministres, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, el Govern ha d'autoritzar la constitució de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació.

TÍTOL VI

Dels ensenyaments i els títols

Article 33. *De la funció docent.*

1. Els ensenyaments per exercir professions que requereixen coneixements científics, tècnics o artístics, i la transmissió de la cultura són missions essencials de la universitat.

2. La docència és un dret i un deure dels professors de les universitats que han d'exercir amb llibertat de

càtedra, sense altres límits que els que estableixen la Constitució i les lleis i els derivats de l'organització dels ensenyaments en les seves universitats.

3. L'activitat i la dedicació docent, així com la formació del personal docent de les universitats són criteris rellevants per determinar-ne, atesa l'avaluació oportuna, l'eficiència en l'exercici de l'activitat professional.

Article 34. Establiment de títols universitaris i de les directrius generals dels seus plans d'estudis.

1. Els títols universitaris que tinguin caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, així com les directrius generals dels plans d'estudis que s'hagin de cursar per obtenir-los i per homologar-los, els estableix el Govern, per iniciativa pròpia, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, o bé a proposta d'aquest Consell.

2. Els títols a què fa referència l'apartat anterior, que s'integren en el Catàleg de títols universitaris oficials que aprovi el Govern, són expedits en nom del Rei pel rector de la universitat en la qual s'han obtingut.

3. Les universitats poden establir ensenyaments conduents a obtenir diplomes i títols propis, així com ensenyaments de formació al llarg de tota la vida. Aquests diplomes i títols no tenen els efectes que les disposicions legals atorguin als esmentats en l'apartat 1.

Article 35. Homologació de plans d'estudis i de títols.

1. Amb subjecció a les directrius generals establertes, les universitats elaboren i aproven els plans d'estudis conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, corresponents a ensenyaments que hagin implantat les comunitats autònomes.

2. Amb caràcter previ a la tramesa al Consell de Coordinació Universitària, les universitats han de posar els plans d'estudis en coneixement de la comunitat autònoma corresponent, a l'efecte d'obtenir l'informe favorable relatiu a la valoració econòmica del pla d'estudis i a l'adequació als requisits a què es refereix l'apartat 3 de l'article 4.

3. Una vegada obtingut l'informe de la comunitat autònoma, les universitats han de remetre els plans d'estudis al Consell de Coordinació Universitària als efectes que aquest Consell en verifiqui l'ajust a les directrius generals a les quals es refereix l'apartat 1 i en faci l'homologació. Transcorreguts sis mesos des que el Consell de Coordinació Universitària hagi rebut aquests plans d'estudis, i no havent-hi estat dictada cap resolució, s'han de considerar homologats.

4. El Govern, una vegada acreditada l'homologació del pla d'estudis i el compliment dels requisits als quals es refereix l'apartat 2, homologa els títols corresponents, als efectes que la comunitat autònoma pugui autoritzar que s'imparteixin els ensenyaments i la universitat, al moment oportú, expedeixi els títols. Per homologar els títols els ensenyaments dels quals els imparteixin centres universitaris privats cal que aquests estiguin integrats com a centres propis en una universitat privada o adscrita a una universitat pública.

5. Als efectes d'aquest article, transcorregut el període d'implantació d'un pla d'estudis, les universitats han de sotmetre a l'avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació el desenvolupament efectiu dels ensenyaments. L'Agència ha de donar compte d'aquesta avaluació al Consell de Coordinació Universitària i a la comunitat autònoma corresponent, així com al Govern que, si s'escau, ha d'adoptar les mesures que siguin procedents d'acord amb les previsions de l'apartat següent.

6. El Govern estableix el procediment i els criteris per suspendre o revocar l'homologació del títol que, si

s'escau, sigui procedent per l'incompliment dels requisits o de les directrius generals que s'han esmentat als apartats 1 i 2, així com les conseqüències de suspendre-la o revocar-la.

Article 36. Convalidació o adaptació d'estudis, equivalència de títols i homologació de títols estrangers.

1. El Consell de Coordinació Universitària regula els criteris generals als quals s'han d'ajustar les universitats en matèria de convalidació i adaptació d'estudis cursats en centres acadèmics espanyols o estrangers, a l'efecte de continuar aquests estudis.

2. El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, regula:

a) Les condicions per a la declaració d'equivalència de títols espanyols d'ensenyament superior universitari o no universitari a aquells als quals es refereix l'article 34.

b) Les condicions d'homologació de títols estrangers d'educació superior.

Article 37. Estructura dels ensenyaments.

Els estudis universitaris s'estructuren, com a màxim, en tres cicles. La superació dels estudis dona dret, en els termes que estableix el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, i segons la modalitat d'ensenyament cíclic de què es tracti, a obtenir els títols de diplomat universitari, arquitecte tècnic, enginyer tècnic, llicenciat, arquitecte, enginyer i doctor, i els que els substitueixin d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 88.

Article 38. Doctorat.

Els estudis de doctorat, conduents a obtenir el títol corresponent de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, que tenen com a finalitat que l'estudiant s'especialitzi en la seva formació investigadora dins d'un àmbit del coneixement científic, tècnic, humanístic o artístic, s'han d'organitzar i dur a terme de la manera que determinin els estatuts, d'acord amb els criteris que aprovi el Govern per obtenir el títol de doctor, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària. En tot cas, aquests criteris han d'incloure el seguiment i la superació de matèries d'estudi i l'elaboració, la presentació i l'aprovació d'un treball original de recerca.

TÍTOL VII

De la recerca a la universitat

Article 39. La recerca, funció de la universitat.

1. La recerca, fonament de la docència, mitjà per al progrés de la comunitat i suport de la transferència social del coneixement, constitueix una funció essencial de les universitats.

2. Es reconeix i garanteix la llibertat de recerca en l'àmbit universitari.

3. La universitat assumeix, com un dels seus objectius essencials, el desenvolupament de la recerca científica, tècnica i artística, així com la formació d'investigadors, i atén tant la recerca bàsica com l'aplicada.

Article 40. La recerca, dret i deure del professorat universitari.

1. La recerca és un dret i un deure del personal docent i investigador de les universitats, d'acord amb les finalitats generals de la universitat, i dins dels límits que estableix l'ordenament jurídic.

2. La recerca, sense perjudici de la lliure creació i organització per les universitats de les estructures que determinin per al seu desenvolupament, i de la lliure recerca individual, s'ha de portar a terme, principalment, en grups de recerca, departaments i instituts universitaris de recerca.

3. L'activitat i la dedicació investigadora i la contribució al desenvolupament científic, tecnològic o artístic del personal docent i investigador de les universitats és un criteri rellevant, atesa l'avaluació oportuna, per determinar-ne l'eficiència en l'exercici de l'activitat professional.

4. Les universitats han de fomentar la mobilitat del personal docent i investigador, a fi de millorar-ne la formació i l'activitat investigadora, a través de la concessió dels permisos i les llicències oportuns, en el marc de la legislació estatal i autonòmica aplicable i d'acord amb les previsions estatutàries consignades a aquest efecte.

Article 41. Foment de la recerca, del desenvolupament científic i de la innovació tecnològica a la universitat.

1. La universitat ha de dur a terme una recerca d'excel·lència amb els objectius de contribuir a l'avenç del coneixement, la innovació i la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i la competitivitat de les empreses.

2. El foment de la recerca científica i el desenvolupament tecnològic correspon en l'àmbit universitari a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, d'acord amb la legislació aplicable, sense perjudici del desenvolupament de programes propis de les universitats i amb la finalitat, entre altres objectius, d'assegurar:

a) El foment de la qualitat i la competitivitat internacional de la recerca duta a terme per les universitats espanyoles.

b) El desenvolupament de la recerca interdisciplinària i multidisciplinària.

c) La incorporació de científics i grups de científics de rellevància especial dins de les iniciatives de recerca per les universitats.

d) La mobilitat d'investigadors i grups de recerca per formar equips i centres d'excel·lència.

e) La incorporació a les universitats de personal tècnic de suport a la recerca, atenent les característiques dels diferents camps científics.

f) La coordinació de la recerca entre diverses universitats i centres de recerca, així com la creació de centres o estructures mixtes entre les universitats i altres organismes públics i privats de recerca i, si s'escau, empreses.

g) La vinculació entre la recerca universitària i el sistema productiu, com a via per articular la transferència dels coneixements generats i la presència de la universitat en el procés d'innovació del sistema productiu i de les empreses. Aquesta vinculació es pot dur a terme, si s'escau, a través de la creació d'empreses de base tecnològica a partir de l'activitat universitària, en les activitats de les quals pot participar el personal docent i investigador de les universitats de conformitat amb el règim que preveu l'article 83.

h) La generació de sistemes innovadors en l'organització i la gestió per les universitats del foment de la seva activitat investigadora, de la canalització de les iniciatives investigadores del professorat, de la transferència dels resultats de la recerca i de la captació de recursos per desenvolupar-la.

TÍTOL VIII

Dels estudiants

Article 42. Accés a la universitat.

1. L'estudi a la universitat és un dret de tots els espanyols en els termes establerts en l'ordenament jurídic.

2. Per accedir a la universitat és necessari estar en possessió del títol de batxiller o equivalent.

3. Les universitats, d'acord amb la normativa bàsica que estableixi el Govern amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària i tenint en compte la programació de l'oferta de places disponibles, estableixen els procediments per admetre els estudiants que sollicitin ingressar en centres de les universitats, sempre amb respecte als principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

El Consell de Coordinació Universitària ha de vetllar perquè les universitats programin els procediments d'admissió de manera que els estudiants puguin concórrer a universitats diferents.

Article 43. Oferta de places a les universitats públiques.

1. Les comunitats autònomes fan la programació de l'oferta d'ensenyaments de les universitats públiques de competència seva i dels seus diferents centres, d'acord amb aquestes i de conformitat amb els procediments que estableixin.

L'oferta de places es comunica al Consell de Coordinació Universitària perquè l'estudiï i determini l'oferta general d'ensenyaments i places, que es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els poders públics han de desenvolupar, en el marc de la programació general de l'ensenyament universitari, una política d'inversions tendent a adequar la capacitat dels centres a la demanda social, tenint en compte la despesa pública disponible, la previsió de les necessitats de la societat i la compensació dels desequilibris territorials.

Article 44. Límits màxims d'admissió d'estudiants.

El Govern, per motius d'interès general o per poder aconseguir exigències derivades de directives comunitàries o de convenis internacionals, d'acord amb les comunitats autònomes i amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, pot establir límits màxims d'admissió d'estudiants als estudis de què es tracti. Aquests límits afecten el conjunt de les universitats públiques i privades.

Article 45. Beques i ajuts a l'estudi.

1. Per garantir les condicions d'igualtat en l'exercici del dret a l'educació i per tal que tots els estudiants, amb independència del lloc de residència, gaudeixin de les mateixes oportunitats d'accés als estudis superiors, l'Estat, amb càrrec als pressupostos generals, estableix un sistema general de beques i ajuts a l'estudi destinat a remoure els obstacles d'ordre socioeconòmic que, en qualsevol part del territori, impedeixin o dificultin l'accés o la continuïtat en els estudis superiors als estudiants que estiguin en condicions de cursar-los amb aprofitament.

A aquests efectes, el Govern ha de determinar reglamentàriament i amb caràcter bàsic les modalitats i les quanties de les beques i els ajuts a l'estudi, les condicions acadèmiques i econòmiques que han de complir els candidats, així com els casos d'incompatibilitat, revocació i reintegrament i tots els requisits que calguin per assegurar la igualtat en l'accés a les beques i els ajuts, sense detriment de les competències normatives i d'execució de les comunitats autònomes.

Als efectes que preveuen els paràgrafs anteriors s'ha de tenir en compte la singularitat dels territoris insulars i la distància al territori peninsular per afavorir la mobilitat

i les condicions d'igualtat en l'exercici de l'educació dels estudiants d'aquests territoris.

2. El desenvolupament, l'execució i el control del sistema general de beques i ajuts a l'estudi correspon a les comunitats autònomes en els àmbits de competència respectius i en col·laboració amb les universitats.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, per assegurar que els resultats de l'aplicació del sistema general de beques i ajuts a l'estudi es produeixen sense detriment de la garantia d'igualtat en l'obtenció de beques i ajuts en tot el territori nacional, s'han d'establir els mecanismes oportuns de coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes.

3. Sobre la base dels principis d'equitat i solidaritat, les administracions públiques i les universitats han de cooperar per articular sistemes eficaços d'informació, verificació i control de les beques i els ajuts finançats amb fons públics i per al millor èxit dels objectius assenyalats en els apartats anteriors.

4. Per tal que ningú quedi exclòs de l'estudi a la universitat per raons econòmiques, l'Estat i les comunitats autònomes, així com les universitats mateixes, han d'instrumentar una política de beques, ajuts i crèdits per als estudiants i, en el cas de les universitats públiques, han d'establir, així mateix, modalitats d'exempció parcial o total del pagament dels preus públics per la prestació de serveis acadèmics.

Article 46. *Drets i deures dels estudiants.*

1. L'estudi és un dret i un deure dels estudiants universitaris.

2. Els estatuts i les normes d'organització i funcionament desenvolupen els drets i els deures dels estudiants, així com els mecanismes per garantir-los.

En els termes que estableix l'ordenament jurídic, els estudiants tenen dret a:

a) L'estudi a la universitat que escullin, en els termes que estableix l'ordenament jurídic.

b) La igualtat d'oportunitats i no discriminació, per circumstàncies personals o socials, inclosa la discapacitat, en l'accés a la universitat, l'ingrés en els centres, la permanència a la universitat i l'exercici dels seus drets acadèmics.

c) L'orientació i la informació per part de la universitat sobre les activitats d'aquesta que els afectin.

d) La publicitat de les normes de les universitats que han de regular la verificació dels coneixements dels estudiants.

e) L'assessorament i l'assistència per part de professors i tutors en la forma en què es determini.

f) La seva representació en els òrgans de govern i representació de la universitat, en els termes que estableix aquesta Llei i els respectius estatuts o normes d'organització i funcionament.

g) La llibertat d'expressió, de reunió i d'associació en l'àmbit universitari.

h) La garantia dels seus drets, mitjançant procediments adequats i, si s'escau, l'actuació del defensor universitari.

3. Les universitats estableixen els procediments de verificació dels coneixements dels estudiants. En les universitats públiques, el consell social, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, aprova les normes que regulen el progrés i la permanència a la universitat dels estudiants, d'acord amb les característiques dels estudis respectius.

4. Els estudiants gaudeixen de la protecció de la Seguretat Social en els termes i amb les condicions que estableixi la legislació vigent.

TÍTOL IX

Del professorat

CAPÍTOL I

De les universitats públiques

Article 47. *Personal docent i investigador.*

El personal docent i investigador de les universitats públiques està compost de funcionaris dels cossos docents universitaris i de personal contractat.

SECCIÓ 1a DEL PERSONAL DOCENT I INVESTIGADOR CONTRACTAT

Article 48. *Normes generals.*

1. En els termes d'aquesta Llei i en el marc de les seves competències, les comunitats autònomes estableixen el règim del personal docent i investigador contractat de les universitats. Poden contractar, en règim laboral, personal docent i investigador entre les figures següents: ajudant, professor ajudant doctor, professor col·laborador, professor contractat doctor, professor associat i professor visitant.

El nombre total del personal docent i investigador contractat no pot superar el quaranta-nou per cent del total del personal docent i investigador de la universitat.

2. La contractació de personal docent i investigador es fa mitjançant concursos públics, als quals s'ha de donar la publicitat que calgui i la convocatòria dels quals s'ha de comunicar amb prou antelació al Consell de Coordinació Universitària perquè en faci difusió a totes les universitats. La selecció s'ha de fer amb respecte als principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat. Es considera mèrit preferent estar habilitat per participar en els concursos d'accés a què es refereix l'article 63.

3. Les universitats poden contractar per a obra o servei determinat personal docent, personal investigador, personal tècnic o altre personal, per tal que dugui a terme projectes concrets de recerca científica o tècnica.

Article 49. *Ajudants.*

Els ajudants són contractats entre els qui hagin superat totes les matèries d'estudi que es determinin en els criteris a què fa referència l'article 38 i amb la finalitat principal que completin la seva formació investigadora. La contractació ha de ser amb dedicació a temps complet, per una durada no superior a quatre anys improrrogables. Els ajudants també poden col·laborar en tasques docents en els termes que estableixin els estatuts.

Article 50. *Professors ajudants doctors.*

Els professors ajudants doctors són contractats entre doctors que, durant dos anys com a mínim, no hagin tingut relació contractual, estatutària o com a becari amb la universitat de què es tracti, i que acreditin haver realitzat durant aquell període tasques docents i/o investigadores en centres no vinculats a la universitat. Duen a terme tasques docents i de recerca, amb dedicació a temps complet, com a màxim durant quatre anys improrrogables.

La contractació exigeix l'avaluació prèvia positiva de la seva activitat per part de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini.

Article 51. *Professors col·laboradors.*

Les universitats poden contractar professors col·laboradors per impartir ensenyaments només en les àrees de coneixement que estableixi el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, entre llicenciats, arquitectes i enginyers o diplomats universitaris, arquitectes tècnics i enginyers tècnics. En tot cas, han de comptar amb l'informe favorable de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini.

Article 52. *Professors contractats doctors.*

Els professors contractats doctors són contractats per dur a terme tasques de docència i de recerca, o prioritàriament de recerca, entre doctors que acreditin, com a mínim, tres anys d'activitat docent i investigadora, o prioritàriament investigadora, postdoctoral, i que rebin l'avaluació positiva d'aquesta activitat per part de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació extern que la llei de la comunitat autònoma determini.

Article 53. *Professors associats.*

Els professors associats són contractats, amb caràcter temporal, i amb dedicació a temps parcial, entre especialistes de competència reconeguda que acreditin que exerceixen l'activitat professional fora de la universitat.

Article 54. *Professors emèrits i visitants.*

1. Les universitats públiques poden contractar amb caràcter temporal, en règim laboral i d'acord amb el que estableixin els estatuts, professors emèrits entre funcionaris jubilats dels cossos docents universitaris que hagin prestat serveis destacats a la universitat.

2. Els professors visitants són contractats, temporalment, entre professors o investigadors de prestigi reconegut, procedents d'altres universitats i centres de recerca, tant espanyols com estrangers.

Article 55. *Retribucions del personal docent i investigador contractat.*

1. Les comunitats autònomes regulen el règim retributiu del personal docent i investigador contractat a les universitats públiques.

2. Així mateix, les comunitats autònomes poden establir retribucions addicionals lligades a mèrits individuals docents, investigadors i de gestió. Dins dels límits que fixin les comunitats autònomes per a aquesta finalitat, el consell social pot acordar, a proposta del consell de govern, l'assignació singular i individual d'aquests complements retributius.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el Govern pot establir programes d'incentiu docent i investigador que comprenguin el personal docent i investigador contractat.

4. Els complements retributius derivats del desplegament dels dos apartats anteriors, els assignen l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini una vegada avaluats els mèrits.

SECCIÓ 2a DEL PROFESSORAT DELS COSSOS DOCENTS UNIVERSITARIS

Article 56. *Cossos docents universitaris.*

1. El professorat universitari funcionari pertany als cossos docents següents:

- a) Catedràtics d'universitat.
- b) Professors titulars d'universitat.
- c) Catedràtics d'escoles universitàries.
- d) Professors titulars d'escoles universitàries.

Els catedràtics i els professors titulars d'universitat tenen plena capacitat docent i investigadora. Els catedràtics i els professors titulars d'escoles universitàries tenen plena capacitat docent i, quan posseeixin el títol de doctor, també plena capacitat investigadora.

2. El professorat universitari funcionari es regeix per aquesta llei i les disposicions de desplegament, per la legislació general de funcionaris que li sigui aplicable i pels estatuts.

Respecte als funcionaris dels cossos docents universitaris que prestin serveis a la universitat, correspon al rector adoptar les decisions relatives a les situacions administratives i el règim disciplinari, exceptuant-ne la de separació del servei, que l'acorda l'òrgan competent segons la legislació de funcionaris.

Article 57. *Habilitació nacional.*

1. El procediment d'accés a cossos de funcionaris docents universitaris segueix el sistema d'habilitació nacional prèvia. La defineixen la categoria del cos i l'àrea de coneixement. El Govern regula el sistema d'habilitació, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

L'habilitació faculta per concórrer a concursos d'accés a cossos de funcionaris docents universitaris. Una vegada el candidat habilitat hagi estat seleccionat per una universitat pública en el concurs d'accés corresponent, se li hagi conferit el nomenament oportú i hagi pres possessió de la plaça, adquireix la condició de funcionari de carrera del cos docent universitari de què es tracti, amb els drets i els deures que li són propis.

2. La convocatòria de proves d'habilitació la fa el Consell de Coordinació Universitària i es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Les proves d'habilitació són públiques i cada una d'aquestes és eliminatòria.

4. Les proves d'habilitació les jutgen comissions compostes per set professors de l'àrea de coneixement corresponent o, si s'escau, afins, tots ells pertanyents al cos de funcionaris docents universitaris de l'habilitació de què es tracti, o de cossos docents universitaris de les mateixes categories o superiors. En el cas que els membres d'aquestes comissions siguin professors titulars d'escoles universitàries, catedràtics d'escoles universitàries o professors titulars d'universitat han de tenir, com a mínim, el reconeixement d'un període d'activitat investigadora d'acord amb les previsions del Reial decret 1086/1989, de 28 d'agost, de retribucions del professorat universitari, o la norma que el substitueixi, i de dos dels períodes esmentats si es tracta de catedràtics d'universitat.

Els membres de les comissions d'habilitació són elegits per sorteig públic dut a terme pel Consell de Coordinació Universitària i segons el procediment que el Govern estableixi reglamentàriament. N'és el president el catedràtic d'universitat amb més antiguitat o, si s'escau, el professor titular d'universitat o el catedràtic d'escoles universitàries amb més antiguitat. Les proves es fan a la universitat d'adscripció del president.

En aquestes comissions d'habilitació, un dels membres pot ser funcionari científic i investigador pertanyent a les escales del Consell Superior d'Investigacions Científiques, d'acord amb la disposició addicional vint-i-sisena.

5. Les comissions, finalitzades les proves, eleven propostes vinculants al Consell de Coordinació Universitària, que habilita els candidats.

Article 58. *Habilitació de professors titulars d'escoles universitàries.*

1. A fi d'obtenir l'habilitació per al cos de professors titulars d'escoles universitàries, cal posseir el títol de llicenciat, arquitecte o enginyer o, excepcionalment, en les àrees de coneixement que estableixi el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, de diplomatur universitari, arquitecte tècnic o enginyer tècnic i superar les proves corresponents.

2. L'habilitació consta de dues proves. La primera consisteix a presentar i discutir amb la Comissió els mèrits i l'historial acadèmic, docent i investigador del candidat, així com el seu projecte docent, que ha d'incloure el programa d'una de les matèries o especialitats de l'àrea de coneixement de què es tracti. La segona consisteix a exposar i debatre amb la Comissió un tema del programa presentat pel candidat i que hagi elegit ell mateix entre tres temes sortejats.

3. Només es poden convocar proves d'habilitació i concursos d'accés al cos de professors titulars d'escoles universitàries per a les àrees de coneixement que, a aquests efectes, estableixi el Govern amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

Article 59. *Habilitació de professors titulars d'universitat i catedràtics d'escoles universitàries.*

1. A fi d'obtenir l'habilitació per als cossos de professors titulars d'universitat i de catedràtics d'escoles universitàries, cal posseir el títol de doctor i superar les proves corresponents.

2. L'habilitació consta de tres proves. La primera consisteix a presentar i discutir amb la Comissió els mèrits i l'historial acadèmic, docent i investigador del candidat, així com el seu projecte docent i investigador, que ha d'incloure el programa d'una de les matèries o especialitats de l'àrea de coneixement de què es tracti. La segona consisteix a exposar i debatre amb la Comissió un tema del programa presentat pel candidat i que hagi elegit ell mateix entre tres temes sortejats. La tercera prova consisteix a exposar i debatre amb la Comissió un treball original de recerca.

Per poder formar part de les comissions d'habilitació, els catedràtics d'escoles universitàries han de posseir el títol de doctor.

3. Només es poden convocar proves d'habilitació i concursos d'accés al cos de catedràtics d'escoles universitàries per a les àrees de coneixement que, a aquests efectes, estableixi el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

Article 60. *Habilitació de catedràtics d'universitat.*

1. A fi d'obtenir l'habilitació per al cos de catedràtics d'universitat, cal tenir la condició de professor titular d'universitat o catedràtic d'escoles universitàries amb tres anys d'antiguitat i titulació de doctor. El Consell de Coordinació Universitària eximeix d'aquests requisits els qui acreditin que tenen la condició de doctor amb vuit anys d'antiguitat, com a mínim, i obtinguin de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació un informe positiu sobre la seva activitat docent i investigadora. A més, cal que superin les proves corresponents.

2. L'habilitació consta de dues proves. La primera consisteix a presentar i discutir amb la Comissió els mèrits i l'historial acadèmic, docent i investigador del candidat. La segona, a presentar davant de la Comissió i debatre amb aquesta un treball original de recerca.

Article 61. *Personal de cossos de funcionaris docents universitaris que ocupin una plaça vinculada a serveis assistencials d'institucions sanitàries.*

El personal dels cossos de funcionaris docents universitaris que ocupi una plaça vinculada als serveis assistencials d'institucions sanitàries, en àrees de coneixement de caràcter clínic assistencial, d'acord amb el que estableix l'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es regeix pel que estableixen aquest article i els altres d'aquesta Llei que li siguin aplicables. Aquesta plaça es considera, a tots els efectes, com un sol lloc de treball.

Tenint en compte les peculiaritats d'aquestes places, també es regeixen, en el que els sigui aplicable, per la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i altra legislació sanitària, així com per les normes que el Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum i, si s'escau, de Defensa, estableixi en relació amb aquests funcionaris. En particular, en aquestes normes s'ha de determinar l'exercici de les competències sobre situacions administratives, s'ha de concretar el règim disciplinari d'aquest personal i s'ha d'establir, a proposta del ministre d'Hisenda, a iniciativa conjunta dels ministres indicats en l'incís anterior, el sistema de retribucions aplicable a aquest personal.

Article 62. *Procediment per a l'habilitació.*

1. Les universitats públiques, de la manera que estableixin els seus estatuts i tenint en compte les necessitats docents i investigadores, acorden les places que s'han de proveir mitjançant un concurs d'accés entre habilitats, i amb aquesta finalitat ho han de comunicar a la Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària, de la forma i en els terminis que estableixi el Govern.

2. La Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària assenjala el nombre d'habilitacions que han de ser objecte de convocatòria en cada àrea de coneixement, en funció del nombre de places comunicades a la Secretaria General, a fi de garantir la possibilitat de selecció de les universitats entre habilitats.

3. Les comissions d'habilitació no poden proposar a la Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària l'habilitació d'un nombre superior de candidats respecte al nombre d'habilitacions que assenjala l'apartat 2, però sí un nombre inferior, i fins i tot la no habilitació de cap candidat.

Article 63. *Convocatòria de concursos.*

1. Les universitats públiques convoquen el concurs corresponent d'accés a cossos de funcionaris docents, sempre que les places estiguin dotades en l'estat de despeses del seu pressupost i s'hagin comunicat a la Secretaria General del Consell de Coordinació Universitària als efectes que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, en els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

En el termini màxim de dos anys des de la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior, i una vegada dutes a terme les proves d'habilitació corresponents, la plaça s'ha de proveir, en tot cas, sempre que hi hagi concursants a la plaça.

2. Els concursos d'accés els convoca la universitat i es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el

de la comunitat autònoma. En cada universitat els resol una comissió constituïda a aquest efecte, d'acord amb el procediment que prevegin els estatuts.

Als efectes d'obtenir plaça en una universitat, en els concursos poden participar, juntament amb els habilitats per al cos de què es tracti, els funcionaris d'aquell cos i els de cossos docents universitaris de les mateixes categories o superiors, sigui quina sigui la situació administrativa.

Article 64. *Garanties de les proves.*

1. En les proves d'habilitació i en els concursos d'accés s'ha de garantir sempre la igualtat d'oportunitats dels candidats i el respecte als principis de mèrit i capacitat d'aquests.

2. Els estatuts regulen els procediments per designar els membres de les comissions dels concursos d'accés. S'han de basar en criteris objectius i generals i han de garantir, en tot cas, la plena competència docent i investigadora dels membres.

Els membres de les comissions a què es refereix el paràgraf anterior que pertanyin a algun dels cossos docents que preveu l'apartat 1 de l'article 56 han de tenir el reconeixement dels períodes d'activitat investigadora mínims que estableix l'apartat 4 de l'article 57 per a cada un d'aquests cossos.

3. En els concursos d'accés, les universitats han de fer pública la composició de les comissions, així com els criteris per adjudicar les places.

Article 65. *Nomenaments.*

Les comissions que jutgin els concursos d'accés han de proposar al rector, motivadament i amb caràcter vinculant, una relació de tots els candidats per ordre de preferència perquè siguin nomenats. Els nomenaments, el nombre dels quals no pot superar el de places tretes a concurs, els fa el rector, s'inscriuen en el Registre de personal corresponent, es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el de la comunitat autònoma, i es comuniquen al Consell de Coordinació Universitària.

La plaça obtinguda després del concurs d'accés a què es refereix l'article 63 s'ha d'ocupar durant dos anys, com a mínim, abans de poder participar en un concurs nou a l'efecte d'obtenir una plaça en una altra universitat.

Article 66. *Comissions de reclamacions.*

1. Els candidats poden presentar una reclamació contra les propostes de les comissions d'habilitació davant del Consell de Coordinació Universitària.

Admesa la reclamació, la valora una comissió formada per set catedràtics d'universitat, de diverses àrees de coneixement, amb experiència docent i investigadora àmplia, designats pel Consell de Coordinació Universitària. Aquesta comissió, que és presidida pel catedràtic d'universitat amb més antiguitat, examina l'expedient relatiu a la prova d'habilitació per vetllar per les garanties que estableix l'apartat 1 de l'article 64, i ratifica la proposta reclamada o no, en un termini màxim de tres mesos.

2. Els concursants poden presentar una reclamació contra les propostes de les comissions dels concursos d'accés davant del rector. Admesa la reclamació, se suspèn els nomenaments fins que el rector la resolgui.

Aquesta reclamació la valora una comissió composta per set catedràtics d'universitat de diverses àrees de coneixement, amb experiència docent i investigadora àmplia, designats de la manera que estableixin els estatuts.

Aquesta comissió examina l'expedient relatiu al concurs per vetllar per les garanties que estableix l'apartat 1

de l'article 64, i ratifica la proposta reclamada o no en el termini màxim de tres mesos.

3. Les resolucions del Consell de Coordinació Universitària i del rector a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article exhaureixen la via administrativa i es poden impugnar directament davant de la jurisdicció contenciosa administrativa, d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 67. *Reingrés d'excedents al servei actiu.*

El reingrés al servei actiu dels funcionaris de cossos docents universitaris en situació d'excedència voluntària es du a terme obtenint una plaça en els concursos d'accés als cossos docents universitaris que convoqui qualsevol universitat, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 63.

Així mateix, es pot fer el reingrés a la universitat a què pertany el centre universitari de procedència abans de l'excedència, sollicitant al rector l'adscripció provisional a una plaça d'aquella universitat, amb l'obligació de participar en tots els concursos d'accés que aquella universitat convoqui per cobrir places en el seu cos i àrea de coneixement, i es perd l'adscripció provisional en el cas que no es faci. L'adscripció provisional es fa de la manera i amb els efectes que determinin els estatuts, respectant els principis reconeguts per la legislació general de funcionaris en el cas del reingrés al servei actiu. No obstant això, el reingrés és automàtic i definitiu, a sollicitud de l'interessat dirigida a la universitat d'origen, sempre que hagin transcorregut dos anys, com a mínim, en situació d'excedència, i que no passin de cinc, i si hi ha una plaça vacant del mateix cos i àrea de coneixement.

Article 68. *Règim de dedicació.*

1. El professorat de les universitats públiques exerceix les seves funcions preferentment en règim de dedicació a temps complet, o bé a temps parcial. La dedicació ha de ser compatible, en tot cas, amb la realització de treballs científics, tècnics o artístics a què es refereix l'article 83, d'acord amb les normes bàsiques que estableixi el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. La dedicació a temps complet del professorat universitari és un requisit necessari per ocupar òrgans unipersonals de govern que, en cap cas, no es poden ocupar simultàniament.

Article 69. *Retribucions del personal docent i investigador funcionari.*

1. El Govern determina el règim retributiu del personal docent i investigador universitari pertanyent als cossos de funcionaris. Aquest règim, que té caràcter uniforme en totes les universitats, és el que estableix la legislació general de funcionaris, adequat específicament a les característiques del personal esmentat. A aquests efectes, el Govern estableix els intervals de nivells o categories dins de cada nivell corresponents a cada cos docent, els requisits de promoció d'un a l'altre, així com les conseqüències retributives.

2. El Govern pot establir retribucions addicionals a les anteriors i lligades a mèrits individuals docents, investigadors i de gestió.

3. Les comunitats autònomes també poden establir retribucions addicionals lligades a mèrits individuals docents, investigadors i de gestió. Dins dels límits que per a aquesta finalitat fixin les comunitats autònomes, el consell social pot acordar, a proposta del consell de

govern, l'assignació singular i individual dels complements retributius.

4. Els complements retributius derivats del desplegament dels dos apartats anteriors, els assigna l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini una vegada avaluats els mèrits.

Article 70. *Relacions de llocs de treball del professorat.*

1. Cada universitat pública estableix anualment, en l'estat de despeses del seu pressupost, la relació de llocs de treball del professorat, on han de figurar, degudament classificades, totes les places de professorat incloent-hi el personal docent i investigador contractat.

2. Les relacions de llocs de treball de la universitat s'han d'adaptar, en tot cas, al que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 48.

3. Les universitats poden modificar la relació de llocs de treball del professorat per ampliació de les places existents o per minoració o canvi de denominació de les places vacants, de la manera que indiquin els seus estatuts i sense perjudici del que disposa l'article 82.

Article 71. *Àrees de coneixement.*

1. Les denominacions de les places de la relació de llocs de treball de professors funcionaris de cossos docents universitaris han de correspondre a les de les àrees de coneixement existents. A aquests efectes, s'entén per àrea de coneixement els camps del saber caracteritzats per l'homogeneïtat de l'objecte de coneixement, una tradició històrica comuna i l'existència de comunitats de professors i investigadors, nacionals o internacionals.

2. El Govern estableix i, si s'escau, revisa el catàleg d'àrees de coneixement, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

CAPÍTOL II

De les universitats privades

Article 72. *Personal docent i investigador.*

1. El personal docent i investigador de les universitats privades ha de tenir la titulació acadèmica que s'estableixi en la normativa que preveu l'apartat 3 de l'article 4.

2. Amb independència de les condicions generals que s'estableixin de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 4, el vint-i-cinc per cent, com a mínim, del total del professorat ha de posseir el títol de doctor i haver obtingut l'avaluació positiva de la seva activitat docent i investigadora per part de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini.

TÍTOL X

Del personal d'administració i serveis de les universitats públiques

Article 73. *El personal d'administració i serveis.*

1. El personal d'administració i serveis de les universitats està format per personal funcionari de les escales de les universitats mateixes i personal laboral contractat per la mateixa universitat, així com per personal funcionari pertanyent als cossos i les escales d'altres administracions públiques.

2. Correspon al personal d'administració i serveis de les universitats públiques el suport, l'assistència i l'as-

essorament a les autoritats acadèmiques, l'exercici de la gestió i l'administració, particularment en les àrees de recursos humans, organització administrativa, assumptes econòmics, informàtica, arxius, biblioteques, informació, serveis generals, així com qualssevol altres processos de gestió administrativa i de suport que es determini que és necessari per a la universitat en el compliment dels seus objectius.

3. El personal funcionari d'administració i serveis es regeix per aquesta llei i les disposicions de desplegament, per la legislació general de funcionaris, i per les disposicions de desplegament d'aquesta que elaborin les comunitats autònomes, i pels estatuts de la seva universitat.

El personal laboral d'administració i serveis, a més de les previsions d'aquesta llei i les normes de desplegament i dels estatuts de la seva universitat, es regeix per la legislació laboral i els convenis col·lectius aplicables.

Article 74. *Retribucions.*

1. El personal d'administració i serveis de les universitats és retribuit amb càrrec als pressupostos de les universitats.

2. Les universitats estableixen el règim retributiu del personal funcionari, dins dels límits màxims que determini la comunitat autònoma i en el marc de les bases que dicti l'Estat.

Article 75. *Selecció.*

1. Les universitats poden crear escales de personal propi d'acord amb els grups de titulació exigits de conformitat amb la legislació general de la funció pública.

2. La selecció del personal d'administració i serveis es du a terme mitjançant la superació de les proves selectives d'accés, de la manera que estableixin les lleis i els estatuts que li són aplicables i atenent els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

En tot cas, s'ha de garantir la publicitat de les convocatòries corresponents mitjançant la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el de la comunitat autònoma.

3. Els principis que estableix l'apartat 2 també s'han d'observar per seleccionar el personal contractat.

Article 76. *Provisió de les places.*

1. La provisió de llocs de personal d'administració i serveis de les universitats es fa pel sistema de concursos, als quals pot concórrer tant el personal propi de les universitats com el personal d'altres universitats. El personal pertanyent a cossos i escales de les administracions públiques hi pot concórrer en les condicions que es determinin reglamentàriament.

2. Només es poden cobrir pel sistema de lliure designació els llocs que les universitats determinin atenent la naturalesa de les seves funcions, i de conformitat amb la normativa general de la funció pública.

3. Els estatuts han d'establir les normes per assegurar la provisió de les vacants que es produeixin i el perfeccionament i la promoció professional del personal, d'acord amb els principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat.

4. Les universitats han de promoure les condicions perquè el personal d'administració i serveis pugui exercir les funcions en universitats diferents de la d'origen. Amb aquesta finalitat, es poden formalitzar convenis entre les universitats o amb altres administracions públiques que garanteixin el dret a la mobilitat del personal respectiu sota el principi de reciprocitat.

Article 77. Situacions.

Correspon al rector de la universitat adoptar les decisions relatives a les situacions administratives i el règim disciplinari per als funcionaris d'administració i serveis que hi exerceixin funcions, amb l'excepció de la separació del servei, que l'ha d'acordar l'òrgan competent segons la legislació de funcionaris.

Igualment, correspon al rector aplicar el règim disciplinari en el cas del personal laboral.

Article 78. Representació i participació.

Es garanteix la participació del personal d'administració i serveis en els òrgans de govern i representació de les universitats, d'acord amb el que disposen aquesta Llei i els estatuts.

TÍTOL XI**Del règim econòmic i financer de les universitats públiques****Article 79. Autonomia econòmica i financera.**

1. Les universitats públiques tenen autonomia econòmica i financera en els termes establerts en aquesta Llei. A aquest efecte, han de disposar de recursos suficients per acomplir les seves funcions.

2. En l'exercici de la seva activitat economicofinancera, les universitats públiques es regeixen pel que preveuen aquest títol i la legislació financera i pressupostària aplicable al sector públic.

Article 80. Patrimoni de la universitat.

1. Constitueix el patrimoni de cada universitat el conjunt dels seus béns, drets i obligacions. Els béns afectes al compliment de les seves finalitats i els actes que duguin a terme per al desenvolupament immediat d'aquestes finalitats, així com els seus rendiments, gaudeixen d'exempció tributària sempre que els tributs i les exempcions recaiguin directament sobre les universitats en concepte legal de contribuents, tret que sigui possible legalment la translació de la càrrega tributària.

2. Les universitats assumeixen la titularitat dels béns de domini públic afectes al compliment de les seves funcions, així com els que l'Estat o les comunitats autònomes destinin, en el futur, a aquestes mateixes finalitats. Se n'exceptuen, en tot cas, els béns que integrin el patrimoni històric espanyol. Quan els béns a què es refereix el primer incís d'aquest apartat deixin de ser necessaris per prestar el servei universitari, o s'emprin en funcions diferents de les pròpies de la universitat, l'Administració d'origen pot reclamar-ne la reversió, o bé, si això no és possible, el reembors del valor en el moment en què la reversió era procedent.

Les administracions públiques poden adscriure béns de titularitat seva a les universitats públiques perquè els facin servir en les funcions pròpies.

3. L'administració i la disposició dels béns de domini públic, així com dels patrimonials, s'ha d'ajustar a les normes generals que regeixen en aquesta matèria. Sense perjudici que s'apliqui el que disposa la legislació sobre patrimoni històric espanyol, els actes de disposició dels béns immobles i dels mobles de valor extraordinari els acorda la universitat, amb l'aprovació del consell social, de conformitat amb les normes que determini la comunitat autònoma respecte a això.

4. Quant als beneficis fiscals de les universitats públiques, cal atènyer-se al que disposa per a les entitats

sense finalitat lucrativa la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general. Les activitats de mecenatge en favor de les universitats públiques gaudeixen dels beneficis que estableix la Llei esmentada.

Article 81. Programació i pressupost.

1. En el marc del que estableixen les comunitats autònomes, les universitats poden elaborar programacions plurianuals que puguin conduir al fet que les comunitats autònomes aprovin convenis i contractes programa que n'han d'incloure els objectius, el finançament i l'avaluació del compliment dels objectius.

2. El pressupost és públic, únic i equilibrat i comprèn la totalitat dels ingressos i les despeses.

3. El pressupost de les universitats ha de contenir en l'estat d'ingressos:

a) Les transferències per a despeses corrents i de capital que fixen, anualment, les comunitats autònomes.

b) Els ingressos pels preus públics per serveis acadèmics i altres drets que s'estableixin legalment. En el cas d'estudis conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, els preus públics i els drets els fixa la comunitat autònoma, dins dels límits que estableixi el Consell de Coordinació Universitària, que han d'estar relacionats amb els costos de prestació del servei.

Així mateix, s'hi han de consignar les compensacions corresponents als imports derivats de les exempcions i les reduccions que legalment es disposin en matèria de preus públics i altres drets.

c) Els preus d'ensenyaments propis, cursos d'especialització i els referents a les altres activitats autoritzades a les universitats s'han d'atènyer al que estableixi el consell social, i en tot cas s'han d'aprovar juntament amb els pressupostos anuals en els quals s'hagin d'aplicar.

d) Els ingressos procedents de transferències d'entitats públiques i privades, així com d'herències, llegats o donacions.

e) Els rendiments procedents del seu patrimoni i de les altres activitats econòmiques que duguin a terme segons el que preveuen aquesta Llei i els propis estatuts.

f) Tots els ingressos procedents dels contractes que preveu l'article 83.

g) Els romanents de tresoreria i qualsevol altre ingrès.

h) El producte de les operacions de crèdit que concertin, que ha de ser compensat per aconseguir l'equilibri pressupostari necessari de la comunitat autònoma, la qual en tot cas ha d'autoritzar qualsevol operació d'endeutament.

4. L'estructura del pressupost de les universitats, el seu sistema comptable, i els documents que comprenen els seus comptes anuals s'han d'adaptar, en tot cas, a les normes que amb caràcter general s'estableixin per al sector públic. En aquest marc, als efectes de la normalització comptable, les comunitats autònomes poden establir un pla de comptabilitat per a les universitats de la seva competència.

A l'estat de despeses corrents s'ha d'adjuntar la relació de llocs de treball del personal de totes les categories de la universitat, especificant-ne la totalitat dels costos. Els costos del personal docent i investigador, així com d'administració i serveis, els autoritza la comunitat autònoma.

5. Les universitats estan obligades a retre comptes de la seva activitat davant de l'òrgan de fiscalització de comptes de la comunitat autònoma, sense perjudici de les competències del Tribunal de Comptes.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, les universitats han d'enviar al consell de govern de la comu-

nitat autònoma la liquidació del pressupost i la resta de documents que constitueixen els comptes anuals en el termini que estableixin les normes aplicables de cada comunitat autònoma o, si no n'hi ha, la legislació general. Rebut els comptes a la comunitat autònoma, s'han de remetre a l'òrgan de fiscalització de comptes de la comunitat autònoma o, si no n'hi ha, al Tribunal de Comptes.

Article 82. *Desenvolupament i execució dels pressupostos.*

Les comunitats autònomes estableixen les normes i els procediments per desenvolupar i executar el pressupost de les universitats, així com per controlar-ne les inversions, les despeses i els ingressos, mitjançant les tècniques d'auditoria corresponents, sota la supervisió dels consells socials.

En aquesta matèria és legislació supletòria la normativa que, amb caràcter general, sigui aplicable al sector públic.

Article 83. *Col·laboració amb altres entitats o persones físiques.*

1. Els grups de recerca reconeguts per la universitat, els departaments i els instituts universitaris de recerca, i el seu professorat a través d'aquests o dels òrgans, els centres, les fundacions o les estructures organitzatives similars de la universitat dedicats a canalitzar les iniciatives investigadores del professorat i a transferir els resultats de la recerca, poden subscriure contractes amb persones, universitats o entitats públiques i privades per dur a terme treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, així com per desenvolupar ensenyaments d'especialització o activitats específiques de formació.

2. Els estatuts han d'establir, en el marc de les normes bàsiques que dicti el Govern, els procediments d'autorització dels treballs i de subscripció dels contractes que preveu l'apartat anterior, així com els criteris per fixar la destinació dels béns i els recursos que s'obtinguin amb aquest.

Article 84. *Creació de fundacions o altres persones jurídiques.*

Per promoure i dur a terme les seves finalitats, les universitats, amb l'aprovació del consell social, poden crear, per si soles o en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, empreses, fundacions o altres persones jurídiques d'acord amb la legislació general aplicable.

La dotació fundacional o l'aportació al capital social i qualssevol altres aportacions a les entitats que preveu el paràgraf anterior, amb càrrec als pressupostos de la universitat, queden sotmeses a les normes que amb aquesta finalitat estableixi la comunitat autònoma.

Les entitats en el capital o el fons patrimonial equivalent de les quals les universitats tinguin participació majoritària queden sotmeses a l'obligació de retre comptes en els mateixos terminis i procediment que les universitats mateixes.

TÍTOL XII

Dels centres a l'estranger o que imparteixen ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers

Article 85. *Centres a l'estranger.*

1. Els centres dependents d'universitats espanyoles situats a l'estranger, que imparteixen ensenyaments conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial

i vàlidesa en tot el territori nacional, tenen una estructura i un règim singularitzats a fi d'acomodar-los a les exigències de l'entorn, d'acord amb el que determini el Govern i amb el que, si escau, disposin els convenis internacionals.

En tot cas, la creació i la supressió l'acorda el Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i d'Afers Exteriors, a proposta de consell social de la universitat i amb l'informe previ del consell de govern de la universitat, aprovada per la comunitat autònoma competent, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable per poder impartir a l'estranger ensenyaments de modalitat presencial, conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional.

Article 86. *Centres que imparteixen ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers.*

1. El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, regula el marc general en què s'han d'impartir a Espanya ensenyaments conduents a obtenir títols estrangers d'educació superior universitària, així com les condicions que han de complir els centres que pretenen impartir aquests ensenyaments.

L'establiment a Espanya de centres que, sota qualsevol modalitat, imparteixin els ensenyaments a què es refereix el paràgraf anterior, requereix l'autorització de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en el territori de la qual es pretén establir-los, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. En els termes que estableixi la normativa a la qual es refereix l'apartat anterior, els centres que regula aquest article estan sotmesos, en tot cas, a l'avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació o, si s'escau, de l'òrgan d'avaluació externa que la llei de la comunitat autònoma determini. En aquest segon cas, l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació ha de rebre, en tot cas, una còpia de l'informe.

3. Els títols i els ensenyaments d'educació superior corresponents a estudis estrangers fets a Espanya, en tot o en part, només es poden sotmetre al tràmit d'homologació o convalidació si els centres on es van cursar aquests estudis s'han establert d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, i els ensenyaments sancionats pel títol estranger l'homologació del qual es pretén estan implantats efectivament a la universitat o al centre estranger que ha expedit el títol. Reglamentàriament, i als efectes de l'homologació, el Govern ha de regular les condicions d'accés als estudis en els centres esmentats.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableixen els tractats o els convenis internacionals subscrits per Espanya o, si s'escau, de l'aplicació del principi de reciprocitat.

5. L'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetllar perquè els centres que imparteixen ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers compleixin el que estableix aquest article i perquè els estudiants que s'hi matriculin tinguin una informació correcta sobre els ensenyaments i els títols als quals poden accedir.

TÍTOL XIII

Espai europeu d'ensenyament superior

Article 87. *De la integració en l'espai europeu d'ensenyament superior.*

En l'àmbit de les competències respectives, el Govern, les comunitats autònomes i les universitats han d'adoptar

les mesures necessàries per a la integració plena del sistema espanyol en l'espai europeu d'ensenyament superior.

Article 88. *Dels ensenyaments i els títols.*

1. Amb la finalitat de promoure la mobilitat més àmplia d'estudiants i titulats espanyols en l'espai europeu d'ensenyament superior, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha d'adoptar les mesures que assegurin que els títols oficials que expedixen les universitats espanyoles vagin acompanyats dels elements d'informació que garanteixin la transparència sobre el nivell i els continguts dels ensenyaments que el títol certifica.

2. No obstant el que disposa l'article 37, i amb la finalitat d'acomplir les línies generals que emanin de l'espai europeu d'ensenyament superior, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha d'establir, reformar o adaptar les modalitats cícliques de cada ensenyament i els títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional corresponents.

Quan aquests títols substitueixin els que indica l'article 37 esmentat, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de determinar les condicions per homologar-los amb els títols nous, així com per convalidar o adaptar els ensenyaments que aquests avalen.

3. Així mateix, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, estableix les normes necessàries per tal que la unitat de mesura de l'haver acadèmic, corresponent a la superació de cada una de les matèries que integren els plans d'estudi dels diversos ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, sigui el crèdit europeu o qualsevol altra unitat que s'adopti en l'espai europeu d'ensenyament superior, i perquè les universitats adjuntin als títols oficials que expedixen, en desplegament del que disposa l'article 34 d'aquesta Llei, el suplement europeu al títol.

4. L'Estat, les comunitats autònomes i les universitats han de fomentar la mobilitat dels estudiants en l'espai europeu d'ensenyament superior a través de programes de beques i ajuts i crèdits a l'estudi o, si s'escau, complementant els programes de beques i ajuts de la Unió Europea.

Article 89. *Del professorat.*

1. El professorat de les universitats dels estats membres de la Unió Europea que hi hagi assolit una posició equivalent a les de catedràtic o professor titular d'universitat o de catedràtic o professor titular d'escoles universitàries és considerat habilitat als efectes que preveu aquesta Llei, segons el procediment i les condicions que el Govern estableixi reglamentàriament, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària.

2. El professorat a què es refereix l'apartat 1 pot formar part de les comissions a les quals es refereix l'article 57 d'aquesta Llei i, si les universitats ho estableixen en els estatuts, de les comissions encarregades de resoldre els concursos per accedir als cossos docents universitaris.

3. Als efectes de la concurrència a les proves d'habilitació i als concursos d'accés als cossos de funcionaris docents universitaris i a les convocatòries de contractes de professorat que preveu aquesta Llei, els nacionals d'estats membres de la Unió Europea gaudeixen d'identificat tractament, i amb els mateixos efectes, que el dels nacionals espanyols.

El que estableix el paràgraf anterior és aplicable als nacionals dels estats als quals sigui aplicable, en virtut

de tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, la lliure circulació de treballadors en els termes en els quals és definida en el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea.

4. L'Estat, les comunitats autònomes i les universitats han de fomentar la mobilitat dels professors en l'espai europeu d'ensenyament superior a través de programes i convenis específics i dels programes de la Unió Europea.

Disposició addicional primera. *De les universitats creades o reconegudes per llei de les Corts Generals.*

Les Corts Generals i el Govern exerceixen les competències que aquesta Llei atribueix, respectivament, a l'assemblea legislativa i al consell de govern de les comunitats autònomes, en tot el que faci referència a les universitats creades o reconegudes per llei de les Corts Generals, d'acord amb el que estableix l'article 4, i tenint en compte les característiques especials i l'àmbit de les seves activitats, a la Universitat Nacional d'Educació a Distància i la Universitat Internacional Menéndez Pelayo.

Disposició addicional segona. *De la Universitat Nacional d'Educació a Distància.*

1. La Universitat Nacional d'Educació a Distància imparteix ensenyament universitari a distància a tot el territori nacional.

2. Tenint en compte les seves característiques especials, el Govern ha d'establir, sense perjudici dels principis que recull aquesta Llei, una regulació específica de la Universitat Nacional d'Educació a Distància, que ha de prendre en consideració, en tot cas, el règim dels seus centres associats i de convenis amb les comunitats autònomes i altres entitats públiques i privades, les obligacions docents específiques del professorat, així com el règim dels tutors.

3. Aquesta regulació, d'acord amb les previsions de l'article 7, ha de preveure la creació d'un centre superior per a l'ensenyament virtual específicament dedicat a aquesta modalitat d'ensenyament en els diferents cicles dels estudis universitaris. Atesa la modalitat especial de l'ensenyament i l'orientació finalista d'aquest Centre, tant l'organització, el règim del personal i els procediments de gestió, així com el finançament, han de ser objecte de previsions particulars respecte del règim general de la Universitat Nacional d'Educació a Distància.

Disposició addicional tercera. *De la Universitat Internacional Menéndez Pelayo.*

1. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo, centre universitari d'alta cultura, recerca i especialització en el qual convergeixen activitats de diferents graus i especialitats universitàries, té per missió difondre la cultura i la ciència, fomentar les relacions d'intercanvi i informació científica i cultural d'interès internacional i interregional i el desplegament d'activitats d'alta recerca i especialització. Amb aquesta finalitat, ha d'organitzar i dur a terme, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei, ensenyaments de tercer cicle que ha d'acreditar amb els corresponents títols oficials de doctor i altres títols i diplomes de postgrau que expedeixi.

2. En consideració a les seves especials característiques i àmbit de les seves activitats, la Universitat Internacional Menéndez Pelayo ha de mantenir el seu caràcter d'organisme autònom adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, amb personalitat jurídica i patrimoni propis, i plena capacitat per realitzar qualsevol gènere d'actes de gestió i disposició per al compliment de les seves

finalitats, sense més limitacions que les que estableixen les lleis.

3. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo gaudeix d'autonomia en l'exercici de les seves funcions docents, investigadores i culturals, en el marc del seu règim legal específic.

4. La Universitat Internacional Menéndez Pelayo es regeix per la normativa pròpia dels organismes autònoms a què es refereix l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, per les disposicions d'aquesta Llei que li siguin aplicables i pel corresponent Estatut.

Disposició addicional quarta. De les universitats de l'Església catòlica.

1. L'aplicació d'aquesta Llei a les universitats i altres centres de l'Església catòlica s'ha d'ajustar al que disposen els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu.

2. Les universitats establertes o que estableixi a Espanya l'Església catòlica després de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979, sobre ensenyament i afers culturals, queden sotmeses al que preveu aquesta Llei per a les universitats privades, a excepció de la necessitat d'una llei de reconeixement.

En els mateixos termes, els centres universitaris de ciències no eclesiàstiques no integrats com a centres propis en una universitat de l'Església catòlica, i que aquesta estableixi a Espanya, s'han de subjectar, per impartir ensenyaments conduents a obtenir títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, al que preveu aquesta Llei per als centres adscrits a una universitat pública.

Disposició addicional cinquena. Dels col·legis majors i les residències universitàries.

1. Els col·legis majors són centres universitaris que, integrats a la universitat, proporcionen residència als estudiants i promouen la formació cultural i científica dels residents, projectant la seva activitat al servei de la comunitat universitària.

2. El funcionament dels col·legis majors el regulen els estatuts de cada universitat i els propis de cada col·legi major i gaudeixen dels beneficis i les exempcions fiscals de la universitat a què estiguin adscrits.

3. Les universitats poden crear o adscriure residències universitàries d'acord amb el que prevegin els seus estatuts.

Disposició addicional sisena. D'altres centres docents d'educació superior.

Els centres docents d'educació superior que, per la naturalesa dels ensenyaments que imparteixen o els títols o els diplomes que estan autoritzats a expedir, no s'integrin o no sigui procedent la seva integració o adscripció a una universitat, de conformitat amb els termes d'aquesta Llei, s'han de regir per les disposicions específiques que els siguin aplicables.

Disposició addicional setena. Del règim de concerts entre universitats i institucions sanitàries.

Correspon al Govern, a proposta dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, establir les bases generals del règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries i els establiments sanitaris, en què s'hagi d'impartir ensenyament universitari, als efectes de garantir la docència pràctica

de medicina, farmàcia i infermeria i altres ensenyaments que ho exigeixin.

En les bases generals esmentades s'ha de preveure la participació dels consells de govern de les comunitats autònomes en els concerts singulars que, d'acord amb aquelles, se subscriuguin entre universitats i institucions sanitàries.

Disposició addicional vuitena. Del model de finançament de les universitats públiques.

A efectes del que preveu l'article 79, el Consell de Coordinació Universitària ha d'elaborar un model de costos de referència de les universitats públiques que, atenent les necessitats mínimes de les universitats, i amb caràcter merament indicatiu, prevegi criteris i variables que puguin servir d'estàndard per a l'elaboració de models de finançament pels poders públics, en l'àmbit de les seves competències i dins de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, i a les universitats per al desplegament de les seves polítiques de finançament.

Disposició addicional novena. Dels canvis sobrevinguts a les universitats privades i centres d'educació superior adscrits a universitats públiques.

1. El reconeixement de les universitats privades caduca en el cas que, transcorregut el termini fixat per la llei de reconeixement, no s'hagi sol·licitat l'autorització per a l'inici de les activitats acadèmiques o aquesta sigui denegada per manca de compliment dels requisits que preveu l'ordenament jurídic.

2. A sol·licitud d'una universitat privada, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i d'acord amb el procediment que aquesta estableixi, pot deixar sense efecte el reconeixement dels centres o ensenyaments existents en aquesta universitat. La universitat ha de garantir que els estudiants que cursin els corresponents ensenyaments puguin finalitzar-los d'acord amb les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable en el cas de supressió de centres adscrits a universitats públiques.

3. Si posteriorment a l'inici de les seves activitats la comunitat autònoma aprecia que una universitat privada o un centre universitari adscrit a una universitat pública incompleix els requisits exigits per l'ordenament jurídic o els compromisos adquirits en sol·licitar-se el seu reconeixement, o se separa de les funcions institucionals de la universitat que preveu l'article 1, ha de requerir a la universitat la regularització en termini de la situació. Si aquest transcorre sense que aquesta regularització s'hagi produït, amb l'audiència prèvia de la universitat privada o del centre universitari adscrit, la comunitat autònoma pot revocar el reconeixement dels centres o els ensenyaments afectats o ho ha de comunicar a l'assemblea legislativa, a efectes de la possible revocació del reconeixement de la universitat privada.

Disposició addicional desena. De la mobilitat temporal del personal de les universitats.

1. Els poders públics han de promoure mecanismes de mobilitat entre les universitats i altres centres de recerca, amb els seus programes de finançament corresponents. Així mateix, han de promoure mesures de foment i col·laboració entre les universitats, els centres d'ensenyaments no universitaris, les administracions públiques, les empreses i altres entitats, públiques o privades, per afavorir la mobilitat temporal entre el seu personal i el que presta els seus serveis en aquestes entitats.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, cal tenir en compte la singularitat de les universitats dels territoris insulars i la distància al territori peninsular. El Govern, les comunitats autònomes i les universitats han d'establir, coordinadament, una línia de foment per a la mobilitat dels ajudants.

Disposició addicional onzena. Dels nacionals d'estats no membres de la Unió Europea.

1. Els contractes de professorat que preveu aquesta Llei no estan subjectes a condicions o requisits basats en la nacionalitat.

2. Per als nacionals d'estats no membres de la Unió Europea la participació a les proves d'habilitació que preveu aquesta Llei no està subjecta a condicions o requisits basats en la nacionalitat.

Els habilitats de nacionalitat estrangera no comunitària poden prendre part en els concursos d'accés i accedir, si s'escau, a la funció pública docent universitària, quan a l'Estat de la seva nacionalitat es reconegui als espanyols aptitud legal per ocupar en la docència universitària posicions anàlogues a les dels funcionaris dels cossos docents universitaris a la universitat espanyola.

Disposició addicional dotzena. Dels professors associats d'acord amb l'article 105 de la Llei general de sanitat.

Els professors associats la plaça i el nomenament dels quals portin causa de l'apartat 2 de l'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es regeixen per les normes pròpies dels professors associats de la universitat, amb les peculiaritats que s'estableixin reglamentàriament quant a la durada dels seus contractes.

El nombre de places de professors associats que es determini en els concerts entre les universitats i les institucions sanitàries no ha de ser pres en consideració als efectes del percentatge que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 48.

Disposició addicional tretzena. De la contractació de personal investigador, científic o tècnic d'acord amb la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

Les possibilitats de contractació de personal que preveu aquesta Llei per a les universitats públiques s'entenen sense perjudici del que estableix l'article 17 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, en la redacció que en fa la disposició addicional setena de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat.

Disposició addicional catorzena. Del defensor universitari.

Per vetllar pel respecte als drets i les llibertats dels professors, estudiants i personal d'administració i serveis, davant de les actuacions dels diferents òrgans i serveis universitaris, les universitats han d'establir en la seva estructura organitzativa la figura del defensor universitari. Les seves actuacions, sempre dirigides cap a la millora de la qualitat universitària en tots els seus àmbits, no estan sotmeses a mandat imperatiu de cap instància universitària i es regeixen pels principis d'independència i autonomia.

Correspon als estatuts establir el procediment per a la seva elecció o designació, durada del seu mandat i dedicació, així com el seu règim de funcionament.

Disposició addicional quinzena. De l'accés als diferents cicles dels estudis universitaris.

En les directrius generals dels plans d'estudis a què es refereix l'apartat 1 de l'article 34, el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha d'establir les condicions per al pas d'un cicle a un altre d'aquells en els quals s'estructuren els estudis universitaris d'acord amb el que estableixen l'article 37 i l'apartat 2 de l'article 88, així com per a l'accés als diferents cicles des d'ensenyaments o titulacions universitàries o no universitàries que hagin estat declarades equivalents a les universitàries a tots els efectes.

Disposició addicional setzena. Dels títols d'especialista per a professionals sanitaris.

Els títols d'especialista per a professionals sanitaris els expedeix el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, tenen caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, i es regulen per la seva normativa específica.

Correspon al Govern, a proposta dels ministres d'Educació, Cultura i Esport i de Sanitat i Consum, i d'acord amb el que preveuen les disposicions de la Unió Europea que siguin aplicables, la creació, el canvi de denominació o la supressió d'especialitats i la determinació de les condicions per a la seva obtenció, expedició i homologació.

La disposició addicional dinovena d'aquesta Llei és aplicable a la denominació dels títols d'especialista esmentats.

Disposició addicional dissetena. De les activitats esportives de les universitats.

El Govern, a proposta del Consell de Coordinació Universitària, ha de dictar les disposicions necessàries per coordinar les activitats esportives de les universitats a fi d'assegurar la seva projecció nacional i internacional i articular fórmules per compatibilitzar els estudis d'esportistes d'alt nivell amb les seves activitats esportives.

Disposició addicional divuitena. De les exempcions tributàries.

Les exempcions tributàries a què es refereix aquesta Llei, quan afectin les universitats situades en comunitats autònomes que gaudeixin d'un règim tributari foral, s'han d'adequar al que estableix la llei orgànica aplicable a aquesta comunitat.

Disposició addicional dinovena. De les denominacions.

Només es pot utilitzar la denominació d'universitat, o les pròpies dels centres, ensenyaments, títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional i òrgans unipersonals de govern a què es refereix aquesta Llei, quan hagin estat autoritzades o reconegudes d'acord amb el que la Llei disposa. No es poden utilitzar les altres denominacions que, pel seu significat, puguin induir a confusió amb aquelles.

Disposició addicional vintena. Del Registre nacional d'universitats, centres i ensenyaments.

1. En el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport hi ha amb caràcter merament informatiu un Registre nacional d'universitats i centres i estructures universitaris que imparteixen ensenyaments conduents a obtenir títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional i d'aquests mateixos ensenyaments. Aquest Registre, que té caràcter públic, es denomina Registre

nacional d'universitats, centres i ensenyaments. La inscripció és requisit necessari per a la inclusió dels corresponents títols que expedeixin les universitats al Registre nacional de títols universitaris oficials.

2. Les comunitats autònomes o els registres públics que en depenen han de traslladar al Registre nacional d'universitats, centres i ensenyaments esmentat a l'apartat anterior les dades a què aquest es refereix.

3. Les comunitats autònomes o els registres públics que en depenen han de traslladar al Registre nacional d'universitats, centres i ensenyaments la inscripció de les universitats privades. En aquest Registre ha de quedar constància de la persona o les persones, físiques o jurídiques, promotores o que, si s'escau, posseeixin algun tipus de titularitat sobre la universitat privada en tant que persona jurídica, dels canvis que s'efectuïn en relació amb aquestes, així com de les alteracions que es puguin produir en la naturalesa i l'estructura de la universitat privada en tant que persona jurídica. Es presumeix el caràcter de promotor o titular de qui figuri com a tal en el Registre esmentat.

Disposició addicional vint-i-unena. De l'excepció de classificació com a contractistes a les universitats.

En els casos de l'article 83 no és exigible la classificació com a contractistes a les universitats per ser adjudicatàries de contractes amb les administracions públiques.

Disposició addicional vint-i-dosena. Del règim de Seguretat Social de professors associats, visitants i emèrits.

1. En l'aplicació del règim de Seguretat Social als professors associats i als professors visitants, es procedeix de la manera següent:

a) Els que siguin funcionaris públics subjectes al règim de classes passives de l'Estat continuen amb el seu règim respectiu, sense que escaigui la seva alta en el règim general de la Seguretat Social, per la seva condició de professor associat o visitant.

b) Els que estiguin subjectes al règim general de la Seguretat Social o a algun règim especial diferent del que assenyalava l'apartat a) són alta en el règim general de la Seguretat Social.

c) Els que no estiguin subjectes a cap règim de previsió obligatòria són alta en el règim general de la Seguretat Social.

2. Els professors emèrits no es donen d'alta en el règim general de la Seguretat Social.

Disposició addicional vint-i-tresena. De l'alta inspecció de l'Estat.

Correspon a l'Estat l'alta inspecció i altres facultats que, de conformitat amb l'article 149.1.30a de la Constitució, li competeixen per garantir el compliment de les seves atribucions en matèria d'ensenyament universitari, sense perjudici de les competències pròpies de les comunitats autònomes.

Disposició addicional vint-i-quatrena. De la integració d'estudiants amb discapacitat a les universitats.

Les universitats, en el desplegament d'aquesta Llei, han de tenir en compte les disposicions de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, i la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, pel que fa a la integració d'estudiants amb discapacitats en l'ensenyament universitari, així com en els processos de selecció de personal a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional vint-i-cinquena. De l'accés a la universitat dels més grans de vint-i-cinc anys i dels titulats de formació professional.

1. El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de regular les condicions bàsiques per a l'accés a la universitat dels més grans de vint-i-cinc anys que no compleixin els requisits que preveu l'apartat 2 de l'article 42.

2. Per a l'accés directe a la universitat dels titulats de formació professional s'ha de tenir en compte el que preveu l'article 35.4 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

Disposició addicional vint-i-sisena. De la participació del personal de les escales del Consell Superior d'Investigacions Científiques a les comissions d'habilitació.

El Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, ha de regular les condicions en què el personal funcionari científic i investigador pertanyent a les escales del Consell Superior d'Investigacions Científiques pot formar part de les comissions d'habilitació per participar en els concursos d'accés a places de funcionaris dels cossos docents universitaris.

Disposició addicional vint-i-setena. De la incorporació de professors d'altres nivells educatius a la universitat.

El Govern i les comunitats autònomes han de fomentar convenis amb les universitats a fi de facilitar la incorporació als departaments universitaris dels professors dels cossos docents als quals es refereix la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

Disposició transitòria primera. De la constitució del Consell de Coordinació Universitària.

El Govern, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, ha d'adoptar en un termini no superior a tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei les mesures necessàries per a la constitució del Consell de Coordinació Universitària.

Les competències atribuïdes per aquesta Llei al Consell de Coordinació Universitària, les exerceix l'actual Consell d'Universitats mentre aquell no es constitueixi. Una vegada constituït, el Consell de Coordinació Universitària, en el termini màxim de sis mesos, ha d'elaborar el seu Reglament. Fins que aquest Reglament no s'aprovi s'ha de regir per l'actual del Consell d'Universitats en el que no s'oposi al que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. Del claustre universitari, del rector i de l'aprovació dels estatuts de les universitats públiques.

1. En el termini màxim de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, cada universitat ha de procedir a la constitució del claustre universitari d'acord amb el que disposa aquesta Llei per a l'elaboració dels seus estatuts.

La junta de govern ha de regular la composició d'aquest claustre i la normativa per a la seva elecció. En el claustre esmentat, que té un màxim de tres-cents membres, hi són representats els diferents sectors de la comunitat universitària, i com a mínim el cinquanta-u per cent dels seus membres són funcionaris doctors dels cossos docents universitaris.

Elegit el claustre universitari, al qual es refereix el paràgraf primer, s'ha de constituir un consell de govern provisional d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

El claustre universitari elegit ha d'elaborar els estatuts, d'acord amb el procediment i amb el règim de majories que estableixi, en el termini màxim de nou mesos a partir de la constitució. Transcorregut aquest termini sense que la universitat hagi presentat els estatuts per al seu control de legalitat, el consell de govern de la comunitat autònoma ha d'acordar uns estatuts en el termini màxim de tres mesos.

Els claustres de les universitats que s'hagin de renovar en el període comprès entre l'entrada en vigor d'aquesta Llei i la constitució del claustre universitari poden romandre fins a la constitució esmentada.

2. Els rectors que s'hagin de renovar, per acabament del mandat o per vacant, en el període comprès entre l'entrada en vigor d'aquesta Llei i l'aprovació dels estatuts, ho han de ser de conformitat amb les previsions de l'article 20, si bé el procediment, la regulació del qual l'article esmentat l'atribueix als estatuts, l'ha d'establir la junta de govern o, si s'escau, el consell de govern. En tot cas, el vot conjunt dels professors funcionaris doctors dels cossos docents universitaris té el valor de, com a mínim, el cinquanta-u per cent del total del vot a candidatures vàlidament emès per la comunitat universitària.

3. Els estatuts han d'establir les disposicions que regulen la continuïtat, si s'escau, del claustre elegit de conformitat amb el que estableix l'apartat 1, fins a la seva elecció d'acord amb el que disposen els estatuts mateixos. Així mateix, els estatuts esmentats han de disposar la continuïtat, si s'escau, dels rectors respectius fins a l'acabament del seu mandat d'acord amb els estatuts actuals, o l'elecció d'un nou rector.

4. Fins a la publicació dels estatuts a què es refereix l'apartat 1, la junta de govern o, si s'escau, el consell de govern de la universitat ha d'adoptar les normes oportunes per a l'aplicació del que estableix aquesta Llei en tot allò en què els actuals estatuts s'hi oposin.

Disposició transitòria tercera. De l'adaptació de les universitats privades a aquesta Llei.

Les universitats privades actualment existents s'han d'adaptar a les previsions d'aquesta Llei en el termini de quinze mesos des de la seva entrada en vigor.

Això no obstant, el percentatge al qual es refereix l'apartat 2 de l'article 72 s'ha d'assolir en el termini màxim de cinc anys, a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. Dels ajudants actuals.

Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin contractats en universitats públiques com a ajudants, poden romandre en la mateixa situació fins a l'extinció del contracte i de la renovació eventual, d'acord amb la legislació que els era aplicable. A partir d'aquell moment, es poden vincular a una universitat pública en alguna de les categories de personal contractat que preveu aquesta Llei i de conformitat amb el que s'hi estableix, amb exclusió de la d'ajudant. Això no obstant, en el cas dels ajudants que tinguin el títol de doctor per ser contractats com a professor ajudant doctor no els és aplicable el que disposa l'article 50 sobre la desvinculació de la universitat contractant durant dos anys.

Disposició transitòria cinquena. Dels professors associats actuals.

1. Els qui a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin contractats en universitats públiques com a professors associats poden romandre en la mateixa situació, d'acord amb la legislació que els era aplicable, fins a l'acabament

dels seus contractes actuals. Això no obstant, se'ls poden renovar els contractes esmentats d'acord amb la legislació que els era aplicable, sense que la seva permanència en aquesta situació es pugui prolongar més de quatre anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

A partir d'aquell moment només es poden contractar en els termes que preveu aquesta Llei. Això no obstant, en el cas dels professors associats que tinguin el títol de doctor, per tal de ser contractats com a professor ajudant doctor no els és aplicable el que disposa l'article 50 sobre la desvinculació de la universitat contractant durant dos anys.

2. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable als actuals professors associats la plaça i el nomenament dels quals porti causa de l'apartat 2 de l'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, que s'han de regir pel que estableix la disposició addicional dotzena.

Disposició transitòria sisena. Dels mestres de taller o laboratori i capatassos d'escoles tècniques.

Els funcionaris del cos de mestres de taller o laboratori i capatassos d'escoles tècniques declarat a extingir per la disposició transitòria cinquena de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, no integrats dins del cos de professors titulars d'escoles universitàries per la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, han de romandre en el cos d'origen, sense perjudici del seu dret a integrar-se a l'esmentat cos de professors titulars d'escoles universitàries, a les seves pròpies places i fent les mateixes funcions que exerceixen, sempre que en el termini de cinc anys des de l'1 de gener de 2000, data de l'entrada en vigor de la Llei 55/1999 esmentada, compleixin les condicions de titulació exigides per accedir-hi.

Disposició transitòria setena. Dels professors numeraris d'escoles oficials de nàutica.

Els funcionaris del cos de professors numeraris d'escoles oficials de nàutica, declarat a extingir per l'apartat 9 de la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en la redacció que en fa la Llei 23/1988, de 28 de juliol, no integrats dins del cos de professors titulars d'universitat en virtut del que estableix la Llei esmentada, queden integrats en les seves pròpies places, al cos esmentat, sempre que tinguin el títol de doctor, o quan l'obtinguin en el termini de cinc anys, comptats a partir de la publicació d'aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. De l'aplicació de les normes establertes per a l'habilitació i per als concursos d'accés per proveir places dels cossos de funcionaris docents.

1. Les normes establertes a la secció segona del capítol I del títol IX per a l'habilitació i per a l'accés a places de cossos de funcionaris docents universitaris s'han de complir en totes les convocatòries que es publiquin a partir de la data de publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fins que es produeixi l'aprovació dels estatuts, a què es refereix l'apartat 1 de la disposició transitòria segona, les actuals juntes de govern de les universitats han d'adoptar les mesures necessàries per fer possible l'aplicació del que estableix el paràgraf anterior.

2. Els concursos les convocatòries dels quals s'hagin publicat abans de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat» s'han de fer d'acord amb les normes que conté la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, i en el que es mantinguin vigents, la Llei 8/1983, de 29 de juny, sobre mesures urgents en matèria d'òrgans de govern de les universitats; el Decret 2551/1972, de 21 de juliol, sobre col·legis universitaris, i el Decret 2293/1973, de 17 d'agost, pel qual es regulen les escoles universitàries, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Així mateix, queda derogada la disposició addicional vintena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 23 de juliol.

2. Sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona, mentre s'aproven els nous estatuts conformats a aquesta Llei, la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, continua en vigor quan es refereix a òrgans de govern i representació de les universitats.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.1, 15a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.*

L'article 105 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, queda redactat com segueix:

«Article 105.

1. En el marc de la planificació assistencial i docent de les administracions públiques, el règim de concerts entre les universitats i les institucions sanitàries pot establir la vinculació de determinades places assistencials de la institució sanitària amb places docents dels cossos de professors d'universitat.

Les places vinculades així s'han de proveir per concurs entre els qui hagin estat seleccionats en els concursos d'accés als corresponents cossos de funcionaris docents universitaris, d'acord amb les normes que els són pròpies.

Els qui participin a les proves d'habilitació, prèvies als esmentats concursos, a més de complir els requisits exigits en les normes indicades, han d'acreditar la possessió del títol de metge especialista o de farmacèutic especialista que escaigui i complir les exigències que, quant a la seva qualificació assistencial, es determinin reglamentàriament. En la primera d'aquestes proves, les comissions han de valorar els mèrits i l'historial acadèmic i investigador i els propis de la tasca assistencial dels candidats, en la forma que reglamentàriament s'estableixi.

En les comissions que resolguin els concursos d'accés esmentats, dos dels seus membres són elegits per sorteig públic per la institució sanitària corresponent.

2. Els concerts poden establir, així mateix, un nombre de places de professors associats que s'ha de cobrir per personal assistencial que estigui prestant serveis a la institució sanitària concertada. Aquest nombre no s'ha de tenir en compte a efectes del percentatge de contractats que regeix per a les universitats públiques. Aquests professors associats s'han de regir per les normes pròpies dels professors associats de la universitat, amb les pecu-

liaritats que reglamentàriament s'estableixin quant al règim temporal dels seus contractes. Els estatuts de la universitat han de recollir fórmules específiques per regular la participació d'aquests professors als òrgans de govern de la universitat.

3. Els concerts han d'establir, així mateix, el nombre de places d'ajudant i professor ajudant doctor, en les relacions de llocs de treball de les universitats públiques, que s'han de cobrir mitjançant concursos públics entre professionals sanitaris que hagin obtingut el títol d'especialista en els tres anys anteriors a la convocatòria del concurs.»

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Correspon al Govern i a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Caràcter de Llei orgànica d'aquesta Llei.*

Aquesta Llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels preceptes següents: apartat 1 de l'article 3, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 4, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 6, tots aquests del títol I; els articles 7, 8, 9 i 10 del capítol I del títol II; el capítol I del títol III; els títols IV i V; l'article 36 del títol VI, l'article 41 del títol VII, l'apartat 4 de l'article 46 del títol VIII; el capítol I del títol IX; el títol X; el títol XI; el títol XII (llevat de l'apartat 2 de l'article 85); l'article 89 del títol XIII, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta (llevat de l'apartat 2), cinquena, sisena, setena, vuitena, desena, onzena, dotzena, tretzena, catorzena, setzena, dissetena, divuitena, dinovena, vintena, vint-i-unena, vint-i-dosena, vint-i-sisena i vint-i-setena; les disposicions transitòries primera, segona, quarta, cinquena, sisena, setena i vuitena; i les disposicions finals primera, segona, tercera i cinquena.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat dels apartats 2 i 3 de l'article 42, que entren en vigor en el moment en què la Llei 30/1974, de 24 de juliol, sobre proves d'aptitud per a l'accés a les facultats, les escoles tècniques superiors, els col·legis universitaris i les escoles universitàries, amb valor reglamentari en virtut de l'apartat 4 de la disposició final quarta de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, sigui expressament derogada. Mentrestant, es manté vigent l'actual sistema d'accés als estudis universitaris.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ